ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 118 (4368) ВІВТОРОК, 24 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Коли Господь ділив землю, залишив цей шматочок собі

Так кажуть про Кінбурнську косу, що в Миколаївській області. Її та перлину Побужжя представлено в акції «Сім природних чудес України», що проводить фонд Миколи Томенка «Справедлива країна». Обидва об'єкти містять свідчення різних епох, сягаючи давньої історії. В обох неповторне поєднання рослинного і тваринного світу. Обидва під загрозою зникнення.

Дістатися півострова-заповідника Кінбурнська коса можна катером або автобусом. Далі — чарівне, майже первозданне бездоріжжя. Завдяки відсутності цивілізаційних благ тут великі колонії пеліканів, сірої чаплі (на знімку) і ще 300 видів птахів, 45 видів ссавців, 9 видів рептилій, 5 — амфібій та безліч риб і комах. У трьох селах мешкає 800 осіб. Є дві середні школи (в одній 21 учень, в другій 46). Місцеві живуть за рахунок туризму. Колись вирощували полуницю і розводили худобу. Нині цього майже немає. Проте ще не зникли свідчення тісного зв'язку з історією античного світу.

СТОР.3

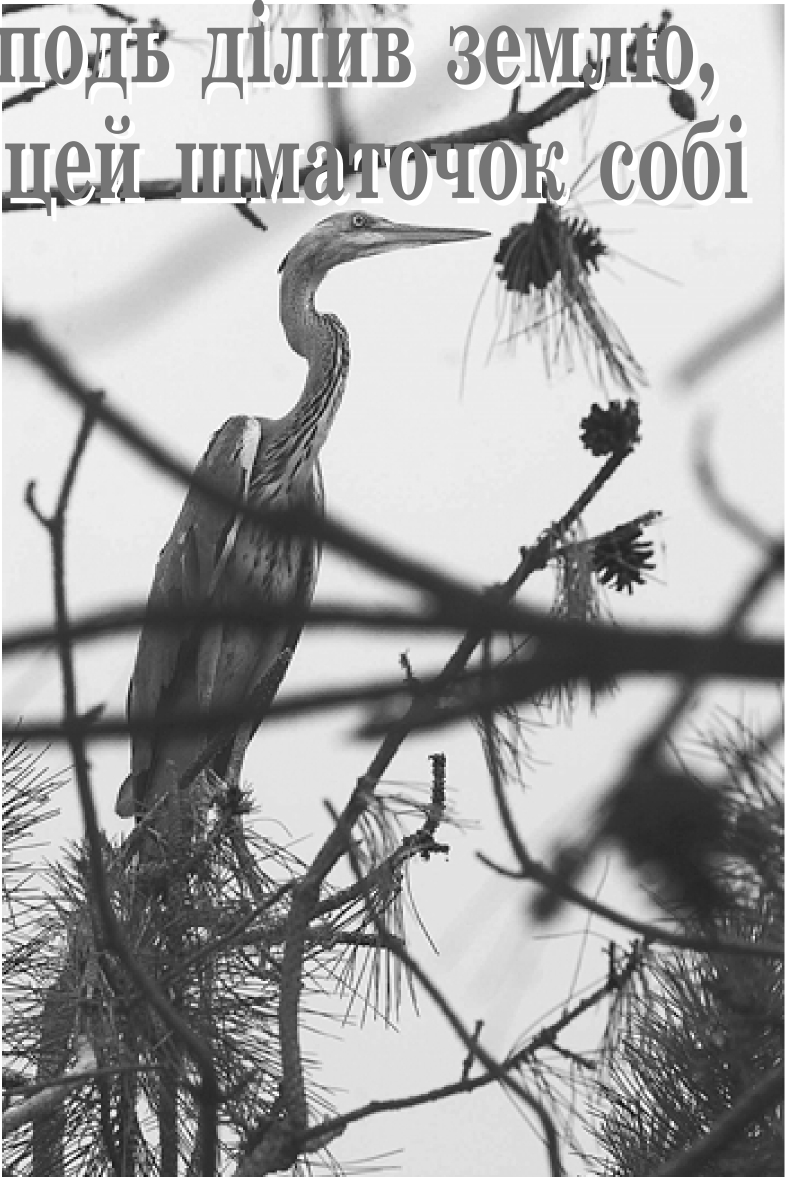

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КОРОТКО

- Полтавські правоохоронці порушили кримінальну справу за фактом підпалу районного суду в Гребінці.
- За кошти Євросоюзу у прикордонному селі Поповичі на Львівщині створять туристично-відпочинковий об'єкт.
- Утричі більше коштів, ніж торік, виділила влада Хмельницького для літнього відпочинку дітей.
- Вийшов у світ буклет «Майстри Придунав'я», який представляє народних умільців Ізмаїльського, Кілійського, Болградського районів Одещини. ***(Укрінформ)***

Податківці привласнили 200 тисяч гривень

На Тернопільщині правоохоронці викрили службових осіб обласної державної податкової інспекції, які привласнили 200 тисяч гривень. Ці кошти призначалися для оплати відряджень, пов'язаних із супроводом податківцями спирту від заводів-виробників у 2005—2008 роках. «До бухгалтерії вони подавали документи для оплати вартості проживання в готелях різних міст України. Однак деяких готелів, як виявилося під час перевірки, взагалі не існує», — розповіла прес-секретар прокурора області Леся Долішна. Стосовно зловмисників порушено кримінальну справу, **повідомляє УНІАН.**

ФОТОФАКТ

У столиці відбувся міжнародний етнічний фестиваль «Країна мрій».

Фото Олександра КОСМАЧА (Укрінформ).

ПОДІЇ

Колос наливається. Фермери у розпачі

На полях Тернопільщини зріє врожай. І хоча ніхто не застрахований від «сюрпризів» погоди, але він передбачається вищим, ніж торік, коли намолотили понад 1,1 мільйона тонн зернових.

Цього літа на 40 тисяч гектарів розширили посіви озимої пшениці, на 71 тисячі — дозріває озимий ріпак. Загалом ранні зернові й зернобобові збиратимуть на 402 тисячах гектарів. За словами начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Андрія Хоми, Тернопільщина розпочне жнива 4-5 липня збиранням ріпаку, днів через десять — озимої пшениці. Техніки вистачає: майже половина комбайнів з більш як двох тисяч — високопродуктивні машини імпортного виробництва. Та хлібороби, дивлячись як наливається колос, не знають — радіти їм чи печалитися. А все через невизначеність цінової політики. Держава поки що свого слова не сказала, зернові трейдери мовчать. Проте ходять чутки, що вони мають намір скуповувати пшеницю по 800 гривень за тонну. І якщо у великих сільгосппідприємств є шанси втриматися на плаву, то фермери у розпачі. Вони вважають, що нині ведеться політика на їх знищення: низькі закупівельні ціни, недоступні кредити, дорога техніка.

СТОР.4

Обережно! Літо в розпалі

В Україні у розпалі сезон відпусток. На жаль, далеко не всім удається провести свій відпочинок так, щоб про це було приємно згадувати.

Луганські лікарі-епідеміологи зробили висновок, що купання в річках області небезпечно для здоров'я. У Сіверському Дінці норму забруднення перевищено у п'ять разів, а в Айдарі — у два з половиною. У зв'язку з цим медики не радять використовувати в їжу навіть рибу, виловлену в цих річках, а найзатятіші борці за здоровий спосіб життя закликають луганців узагалі відмовитися від водних процедур у будь-яких відкритих водоймах, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

Днями пасажирський літак польської авіакомпанії «CentralWings», що виконував рейс Київ — Шарм-ель-Шейх (Єгипет), здійснив вимушену посадку в аеропорту «Бориспіль». Як повідомив командир екіпажу, влада Туреччини заборонила йому проліт над своєю територією, аргументуючи це поломкою одного з маяків літака. Державна авіаційна адміністрація проведе розслідування інциденту для з'ясування всіх причин повернення рейсу.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 5-Й СТОР.

Гірників не знайшли, але їхнім родинам уже призначено компенсації

Кожній із родин 12 не знайдених гірників шахти імені Карла Маркса (Єнакієве Донецької обл.), де 8 червня сталася аварія, рішенням Кабінету Міністрів виділено по 150 тисяч гривень. Про це повідомив журналістам у Єнакієвому міністр вугільної промисловості Віктор Полтавець.

Унаслідок аварії потерпіли 29 шахтарів, один загинув і доля дванадцяти невідома: дістатися їх імовірного місця перебування рятувальники не можуть. Проте урядова комісія із розслідування причин аварії вже провела прийом сімей і розрахувала необхідний обсяг допомоги. Щодо потерпілих, то ті з них, хто перебуває в опіковому центрі, отримають по 10 тисяч гривень, решта — по 5 тисяч гривень. Окрім того, надходить благодійна допомога на рахунок профспілкового комітету шахти.

СТОР.5

На миколаївського журналіста напав охоронець приватної фірми

Мало не задушив кореспондента миколаївського інтернет-видання «Новини Н» Андрія Дворецького охоронець компанії «Югтехстрой-групп».

Журналіст робив фотозйомку спортивного майданчика, який був зруйнований робітниками компанії в процесі будівельних робіт. Охоронець спершу вдарив по фотокамері, а потім почав так тягнути її поворозку, що газетяр мало не задихнувся. Від міцних рук нападника молодого хлопця врятували чоловіки, які були при цьому присутні. Викликана на місце події міліція затримала «душителя», наразі він відпущений, а справу передано до суду.

СТОР.4

Звернення Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка з приводу Дня скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні

Шановні ветерани!
Дорогі співвітчизники!

22 червня 1941 року трагічною сторінкою увійшло у життя мільйонів українців. У цей день розпочалася найжахливіша війна в історії нашого народу — війна, яка забрала життя кожного п'ятого українця.

Перед українським народом, виснаженим трагедіями колективізації і голодоморів, нависла нова загроза, що стала одним з найтяжчих періодів в історії України.

День початку війни став в Україні історичним Днем скорботи. Навіть важко уявити масштаб випробувань, болю і горя, що випали на долю минулих поколінь.

Віддаймо шану всім українським борцям, які в той нелегкий час визволяли рідну землю. Схилимо голову перед мільйонами невинних жертв, яких забрала війна.

Без героїзму воїнів-переможців не постала б незалежна держава

Без героїзму та жертовності воїнів-переможців не постала б незалежна українська держава, а сьогоднішня мирна, демократична й процвітаюча Європа великою мірою стала можливою завдяки мужності й незламності волелюбного українського народу, — наголосив Президент України Віктор Ющенко у зверненні до українського народу у зв'язку з Днем скорботи та вшанування пам'яті жертв війни в Україні. «Наш народ зазнав страшних і непоправних втрат, проте не зламався й не підкорився поневолювачеві, — зазначив глава держави. — Українці зробили величезний внесок у розгром нацистської імперії».

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 9-Й СТОР.

У НОМЕР

Розчаровані громадяни можуть проігнорувати вибори

Ніякої політичної кризи в країні немає. А якщо вона є, то стосується лише вузького кола народних обранців. Таку думку під час «круглого столу» на тему «Політична криза та перспективи нових партійних проектів» висловила науковий керівник фонду «Демократичні ініціативи» Ірина Бекешкіна.

Вона переконана, що всі ті політичні протистояння, які є в українському парламенті, не нові. «Насправді те, що в нас відбувається нині, почалося ще з 2005 року. Я б сказала, що це хронічна хвороба нашого політикуму. А якщо хвороба хронічна, то це не криза», — наголосила вона.

За її словами, набагато серйознішою проблемою є розчарування українського народу у владі, зневіра в тому, що вибори в нашій країні можуть змінити політичну ситуацію. «Доказом цього стали вибори столичного голови та Київради, коли майже половина киян не прийшли на виборчі дільниці», — зазначила вона.

Окрім того, науковий керівник фонду «Демократичні ініціативи» підкреслила, що український народ може проігнорувати й інші вибори. «Люди будуть ходити на місцеві вибори, а не на загальнонаціональні, адже вони більш значимі», — вважає вона.

Сергій МЕЛЬНИК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Заборонити демонстрацію зможе тільки суд

Комітет Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин обговорив проект закону про порядок організації і проведення мирних заходів, внесений Кабінетом Міністрів.

Упродовж декількох скликань парламенту була спроба прийняти такий закон, однак через політизацію — безрезультатно. Нині проведення мирних заходів регулюється ще указом Президії Верховної Ради УРСР від 1988 року, що не відповідає сучасним реаліям. Законопроект розроблено з урахуванням положень міжнародних стандартів, зокрема, Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Голова комітету Ігор Шаров зауважив, що законопроект далекий від ідеального й потребує доопрацювання з урахуванням пропозицій народних депутатів, однак потреба ухвалення такого документа назріла давно. Адже мітинги, демонстрації, збори громадян — це складова частина демократії. Парламентарі, зокрема, вказували на потребу чіткіше визначити час подання заявки на проведення мирного заходу. Скажімо, в європейських країнах законодавчо чітко визначено, що заявки треба подавати за 24 або 36 годин до початку мітингу чи зібрання. Іван Попеску наголошував на тому, що заборону чи обмеження на проведення мирних заходів може давати лише суд, а не органи місцевої влади чи силові структури, і це варто чітко виписати законодавчо. Щоб не виникали такі інциденти, як нещодавно в Чернівецькій області, коли, за словами депутата, після громадського обговорення нового підручника працівники СБУ допитували учасників зібрання й залякували.

Згідно з проектом закону, підставою для заборони проведення мирних заходів може бути лише порушення суверенітету й територіальної цілісності держави, спроба захоплення державної влади чи повалення конституційного ладу шляхом насильства, блокування або захоплення об'єктів підвищеної небезпеки, пропаганда війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі тощо. Комітет рекомендував парламентові ухвалити законопроект у першому читанні.

Удосконалити роботу Конституційного Суду

Комітет Верховної Ради з питань правової політики рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення змін до Закону «Про Конституційний Суд України» (стосовно повноважень Конституційного Суду та провадження у справах за конституційними зверненнями). Законопроектом (реєстр. № 2219), внесеним народним депутатом Олександром Лавриновичем, пропонується унормувати порядок встановлення Конституційним Судом відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції України вимогам статей 157 і 158 Основного Закону. Зокрема, передбачається визначити двомісячний строк для прийняття Конституційним Судом процесуального рішення про відкриття конституційного провадження.

Проект також містить положення про форму і зміст звернення Верховної Ради про надання висновку Конституційним Судом стосовно додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента з поста в порядку імпічменту, строків відкриття конституційного провадження за цією процедурою. Члени комітету вважають, що запропоновані «зміни сприятимуть підвищенню оперативності підготовки справ до розгляду, ефективності діяльності Конституційного Суду».

Під час обговорення наголошувалося, що прийняття законопроекту «дозволить наповнити нормативним змістом передбачені статтею 150 Конституції повноваження Конституційного Суду щодо встановлення відповідності або невідповідності законопроектів про внесення змін до Конституції вимогам статей 157 і 158 Основного Закону».

На думку народних депутатів, буде «удосконалено й правовий механізм реалізації повноважень Конституційного Суду, передбачених статтями 111 та 151 Конституції стосовно надання висновків про додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента з поста в порядку імпічменту».

***

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти за основу зміни до деяких законодавчих актів щодо забезпечення права осіб, яких утримують під вартою, та засуджених на безперешкодне листування з адвокатом.

Необхідність прийняття законопроекту пов'язана з тим, що положення чинного законодавства, а саме Закону «Про попереднє ув'язнення» та Кримінально-виконавчого кодексу, не відповідають статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Верховною Радою 17.07.1997 року.

На думку членів комітету, прийняття законопроекту «усуне проблеми в разі практичного застосування положень чинного законодавства та дасть змогу уникати констатації Європейським судом з прав людини порушення Україною статті 8 Конвенції та витрат з державного бюджету на виплати сум справедливої сатисфакції, присуджених Європейським судом».

***

Досвід упровадження інформаційних технологій у банківській сфері обговорювали на спільному засіданні Комітету з питань науки і освіти та Консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді.

На засіданні, зокрема, наголошувалося, що з метою збільшення частини безготівкових розрахунків та зростання якості обслуговування населення банки України постійно підвищують запровадження карткових технологій. На території країни працюють і картки міжнародних платіжних систем, і картки Національної системи електронних масових платежів. Однак інтеграція національної інфраструктури у світовий простір неможлива без стандартизації термінів у галузі інформаційних технологій, наголошували учасники зібрання. Неузгодженість термінів, на їхню думку, призводить «до наявності декількох українських термінів для визначення одного, яким користується світ». Водночас на засіданні наголошувалося, що «фінансування процесу гармонізації міжнародних стандартів з державного бюджету практично зупинено, навіть не здійснена оплата за роботи, що були виконані у 2007 році».

За результатами засідання комітет рекомендував Кабінету Міністрів забезпечити належне фінансування робіт з гармонізації міжнародних стандартів. Держспоживстандарту рекомендовано прискорити роботи з гармонізації міжнародних стандартів з урахуванням необхідності інтеграції інформаційної інфраструктури до світового інформаційного простору.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Перспективи національного бізнесу

Комітети Верховної Ради України з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва та з питань європейської інтеграції, Український центр міжнародної інтеграції провели міжнародну конференцію на тему: «Членство України в СОТ: перспективи для національного малого та середнього бізнесу».

На знімку (зліва направо): посол Республіки Польщі в Україні Яцек Ключковський, голова Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська, заступник голови Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Ксенія Ляпіна.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Головний капітал — освічена, гармонійно розвинена людина

Фото прес-служби Ігоря ШАРОВА.

Глава Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Ігор Шаров узяв участь у випускному вечорі в Київській середній школі №25. Він привітав учителів, випускників і батьків від імені українського парламенту і зачитав привітання Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка.

Народний депутат у своєму виступі подякував педагогам за збереження традицій вітчизняної освіти, подякував батькам, що виховали цілеспрямованих учнів, і націлив випускників на подальшу роботу. «Вірю, що всі сьогоднішні випускники знайдуть своє місце в суспільстві, реалізують власний творчий потенціал, — сказав Ігор Шаров. — Вірю, що Україна буде заможною, духовно багатою країною. І головним її капіталом стане освічена, гармонійно розвинена людина».

Ігор Шаров зізнався нашому кореспондентові, що троє його дітей закінчили школу №25. Він відзначив, що всі учні, які закінчили цьогоріч школу, народилися в 1991-му. «Це символічна подія, бо сьогодні дипломи одержує покоління, народжене в рік здобуття Україною незалежності, — сказав Ігор Шаров. — І це перші випускники, що пройшли тестування». Парламентарій побажав усім випускникам знайти своє покликання у вільній і демократичній Україні.

Свято вдалося на славу, тим більше що перед його учасниками виступив заслужений артист України Богдан Бенюк.

Вл. інф.

Заява фракції «Наша Україна—Народна самооборона»

Щодо запровадження в Україні зовнішнього тестування у сфері освіти

Цього року вперше за роки незалежності України вступні іспити до вищих навчальних закладів складатися не будуть, а випускники вступатимуть на основі незалежного зовнішнього тестування, перший етап якого успішно завершено. Проведення тестування — це прорив у розвитку системи освіти в державі, воно показало здатність докорінно реформувати освітню галузь.

Нагадаємо, що 4 липня 2005 року Президент України Віктор Ющенко своїм Указом «Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні» створив передумови для запровадження в Україні зовнішнього тестування в освітній галузі та дав серйозний поштовх цьому процесу.

Метою створення системи зовнішнього єдиного тестування стало забезпечення моніторингу якості освіти та отримання реальних і правдивих даних про рівень знань випускників шкіл та якість навчання в школах. Створення такої системи покликане знищити корупцію при вступі до вищих навчальних закладів, оскільки зовнішнє тестування відіграє роль як випускних, так і вступних іспитів.

Фракція «Наша Україна—Народна самооборона» наполягала на визначенні в коаліційній угоді необхідності введення незалежного зовнішнього тестування всіх випускників шкіл уже цього року як одного з першочергових завдань у системі освіти.

Підсумки цьогорічного тестування продемонстрували достатньо високий освітній рівень українських випускників. Лише 5% осіб, які зареєструвалися для проходження тестування, не набрали необхідну кількість у 124 бали для зарахування тестів. У той же час більш як 50% випускників, які проходили тестування, набрали більше 150 балів із 200 можливих.

Фракція «Наша Україна—Народна самооборона» підтримує рішучість Президента України В. Ющенка і міністра освіти та науки І. Вакарчука, призначеного до уряду за квотою «Нашої України—Народної самооборони», щодо наведення ладу і прозорості в освітній галузі, особливо що стосується забезпечення рівних умов для всіх випускників при вступі до навчальних закладів.

Разом з тим ми звертаємося до Кабінету Міністрів України щодо необхідності збільшення фінансування на 46 млн. гривень для ефективного завершення тестування і просимо це врахувати при внесенні змін до державного бюджету України на 2008 рік.

В'ячеслав КИРИЛЕНКО,
голова фракції.

Парламентарії хочуть припинити самозахоплення землі у Львові

Миттю відреагував Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк на звернення депутата Львівської міськради Віри Лясковської. Вона відкрито, в залі засідань облради, під час приїзду Яценюка у Львів, попросила допомогти розібратися із земельним питанням в місті Лева. Пакет документів, який передала львівська депутатка Голові Верховної Ради, стосувався незаконного захоплення земель, махінацій з документами щодо закріплення права на власність кількох земельних ділянок. На думку Віри Лясковської, рейдерські атаки відбуваються по всій Україні, зокрема в Києві та Харкові, але у Львові ця проблема залишається особливо гострою й невирішеною вже третій рік, а звернення до різних інстанцій постійно обертаються по колу без жодної реакції.

До слова, Львівська міська рада вже тривалий час і досить активно веде боротьбу з особами, які незаконно захопили 15 земельних ділянок під автозаправки у Львові та 330 гектарів Брюховицьких лісів. Але відстояти своє право на цю землю ніяк не може, її «державної ваги» для цього просто не вистачає. Можливо, надто «поважні особи» (і про це теж говорив у Львові Арсеній Яценюк) зацікавлені, щоб справа так довго висіла в повітрі...

Кілька днів тому на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю й корупцією було створено робочу групу з метою розслідування стану справ із незаконного при-власнення землі у Львові та його передмісті — Брюховичах. До складу групи увійшли представники Львівської міської ради, МВС, Генпрокуратури, СБУ, МНС і п'ять народних депутатів, зокрема Володимир Ар'єв, який і очолив робочу групу. У її складі також працюють представники практично всіх політичних партій та Львівської міської ради. Наразі підготовлено доручення та план дій для всіх залучених міністерств і державних органів. Наступним кроком стане підготовка тимчасової слідчої комісії. Завершити роботу парламентський «спецназ», як його охрестили у Львові, планує 18 липня.

Ірина ЄГОРОВА.

У НОМЕР

Тернопіль і Запоріжжя зводять мости

Три дні на Тернопільщині гостювала делегація Запорізької області на чолі з головою обласної ради Олександром Нефьодовим.

Представники козацького краю побували на промислових та сільгосппідприємствах, відвідали Почаївську лавру, ознайомилися з історичними пам'ятками Кременця, Вишнівця, Збаража. Результатом візиту стало підписання спільної угоди щодо розвитку і поглибленої співпраці між Запорізькою та Тернопільською обласними радами. А вона, судячи з намірів, обіцяє бути плідною. Зокрема, запоріжців зацікавила продукція корпорації світлотехнічних підприємств «Ватра». Вони прийняли програму щодо освітлення своїх сіл до 2012 року, і тернопільські світильники можуть тут якнайкраще прислужитися. В одному з цехів ВАТ «Тернопільський комбайновий завод» гості пообіцяли налагодити складання ліфтів для всього Західного регіону. Наскільки це актуальна проблема для нашого комунального господарства — говорити зайво. Скажімо, у Тернополі протягом року міняють лише один-два ліфти, хоча більшість із них вкрай зношена. Мова також йшла про обмін сільськогосподарською продукцією. Цікаві перспективи співпраці і в інших галузях. За словами голови Тернопільської облради Михайла Миколенка, це перший такий масштабний договір за останні роки. «Ми часто шукаємо партнерів у далеких і близьких країнах, — сказав Михайло Архипович, — і мало знаємо, що робиться всередині нашої держави. Тепер Південь для нас стане ближчим. Віриться, що збудуємо міцні мости не лише в економіці, а й культурі, освіті, туризмі, на рівні людських стосунків. Дізнаємось більше одне про одного — менше буде непорозумінь».

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Коли Господь ділив землю, залишив цей шматочок собі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перлина Побужжя — це долина річки Південний Буг від північної околиці с. Кінецьпіль до м. Вознесенська. Тут — останні автентичні ландшафти Запорожжя. За словами Яворницького, таких красивих порогів, як тут, навіть на Дніпрі не було. Але Дніпрові пороги давно затоплено, тутешні також на межі зникнення. Скелі, кар'єри і швидка вода створюють чудову можливість для екстремальних, спортивних, оздоровчих видів туризму.

За словами народного депутата Миколи Томенка, розроблено й подано всі документи для надання йому статусу національного парку. Розроблено чітке позиціонування маршрутів. Для тих, хто займається спортом, хто приїхав просто відпочивати, хто хоче пофотографувати. Такі маршрути можуть стати візитівкою Миколаївщини. Це зняло б із регіону стереотип, що він існує лише два століття. Тому що тут кожен камінь як мінімум козацької доби, пов'язаний з історією й легендами. Це також підняло б і місцевий патріотизм.

Що ж стосується Кінбурнської коси, то її треба використовувати інакше, зазначив Микола Томенко. «Я побоююся напливу туристів, тут має бути освітянська програма, розроблена Міністерствами освіти і навколишнього середовища».

Згоден з цим і народний депутат Роман Забзалюк: «Це чудові місця, і вони належать усьому народові України. І тут мета лише одна: зберегти цінності, які належать нашим нащадкам».

Цікаво, що в Англії є закон, який захищає естетику краєвидів. За аналогією з ним, можна поміркувати і про ці об'єкти: як би Кінбурн не заасфальтували і не забудували котеджами... Як би перлину Побужжя не поховали під водою і не засипали сміттям... Нарешті, як би взагалі зняти питання можливого затоплення і зникнення історії!

Анастасія СИРОТКІНА.

Фото автора.

На знімку: народні депутати Микола Томенко **(праворуч)** і Роман Забзалюк.

На те й щука, щоб карась не дрімав

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Нещодавно Верховна Рада створила тимчасову слідчу комісію. Комісія має розслідувати факти порушення Конституції та чинного законодавства України міським головою Миколаєва Володимиром Чайкою, іншими посадовими особами Миколаївської міськради, а також факти численних протиправних рішень і ознак корупційних дій при виконанні ними своїх службових обов'язків та неефективного управління підприємствами комунальної власності та бюджетом міста Миколаєва. Головою комісії призначено народного депутата Романа Забзалюка, який є лідером обласного осередку ВО «Батьківщина». До її складу, крім самих бютівців, увійшов представник Народної партії. Однак миколаївський міський голова заявляє: «Мене залякати складно».

Порушники спокою

Фракція БЮТ у міськраді — друга за чисельністю після Партії регіонів, вона налічує 11 депутатів. В обласній раді БЮТ має 17 «штиків». Спостерігачі відзначають розгалужену та чудово розбудовану партійну структуру БЮТ. На минулих виборах політична сила виборола місця практично в усіх міських та районних радах Миколаївщини.

Впливовість БЮТу в області — досить вагома. Однак успішність політичних проектів у регіоні багато в чому залежить від реакції регіоналів. І міський голова це чудово розуміє. «Ми робимо більше, ніж хотілось би робити партіям і рухам», — натякає він.

Плюралізм блокування

Партія регіонів становить більшість у миколаївських як міській, так і обласній радах (45 і 53 голоси відповідно). Приблизно така ж картина і по районах області. Але Партія регіонів на чолі з вельми досвідченим лідером, народним депутатом, колишнім головою облдержадміністрації Миколою Кругловим, подейкують, не проти побачити в кріслі міського голови іншу людину. У В. Чайки не склалося ані з тими, ані з іншими. Показовою в даному сенсі є пропозиція Партії регіонів підписати меморандум про створення більшості у міськраді, куди було запрошено всі фракції, крім блоку із красномовною назвою «Громадянський блок «Миколаїв за Володимира Чайку». Втім, М. Круглов заявляє, що ініціатива бютівців не має під собою законодавчих підстав. До того ж, нещодавно В. Чайка зробив крок, на якому дуже давно наполягали регіонали: звільнив начальника департаменту ЖКГ В. Яворського і призначив на цю посаду кандидатуру від ПР.

Раніше Миколаївщина традиційно позначалася на картах політтехнологів як «червоний пояс». Саме цю нішу зайняла наразі Партія регіонів. Утім, найвідданіші прихильники лівого руху все ж таки забезпечили йому неабияке проходження до міськради (крім комуністів, вісім розміс має ПСПУ) та обласної ради (11 прогресивних соціалістів і 8 комуністів). Це одні з найактивніших депутатів. Наприклад, жодна сесія облради не обходиться без виступів їхніх лідерів Лариси Шеслер і Миколи Дзарданова. Цікава деталь: дисципліновано озвучуючи і проводячи генеральну лінію партії (регулярні заяви та акції щодо НАТО, мови тощо), фракція партії Наталії Вітренко в облраді ситуативно чудово блокується з НСНУ — коли мова заходить про місцеві реалії.

Ситуативні вектори

Фракцію Народний союз «Наша Україна» в облраді очолює (як і обласну партійну організацію) екс-голова Миколаївської облдержадміністрації Олександр Садиков. Партія представлена шістьма депутатами. Регіон не є «електоральним полем» цієї політичної сили, однак завдяки особистісній впливовості (всі депутати — керівники підприємств та бізнесмени) фракція часто вдається добитися «свого» голосування через домовленості з іншими силами, перш за все з БЮТ і ПСПУ.

У Миколаєві партія не подолала 3-відсотковий бар'єр, тож не має представництва в міськраді. Приблизно така ж картина і в інших містах області. Із 19 районів області фракції НСНУ є у п'яти радах.

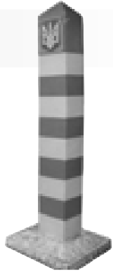
Ще одна сила, з якою не можна не рахуватися в регіоні, — Народна партія. Теперішній очільник області Олексій Гаркуша (призначений на цю високу посаду вдруге) є керівником її обласного осередку і на позачергових виборах до ВР значився у списку «народників» під № 4.

11 голосів Народної партії, що належать «міцним», авторитетним в області господарникам і давно мають статус «селянського лоббі», були б непоганою підтримкою голові облдержадміністрації на сесіях облради, особливо при вирішенні питань з управління комунальним майном, бюджетних змін тощо. Однак часто-густо фракція залишається в меншості.

А щодо різноманітних варіацій ситуативного блокування політичних сил та пікіровок між ОДА та обласною радою — на те й щука, щоб карась не дрімав...

Наталя АБРАМОВА.
Миколаївська область.

Прикордонники вийшли на рекорд: через кордон 22 червня пропущено понад 300 тисяч осіб *(Укрінформ)*

П'ятеро людей загинуло внаслідок аварії на автошляху Київ—Луганськ—Ізварине поблизу села Червоний Став на Дніпропетровщині *(Укрінформ)*

Від щирого серця вітаю вас з Днем державної служби!

Сьогодні ми вшановуємо сумлінну, наполегливу працю людей, які своє життя присвятили державній службі. Із здобуттям Україною незалежності поняття державної служби набуло принципово нового значення. Діяльність державних службовців, як посередників між владою і народом, має винятково важливе значення в розбудові державності.

В Україні сьогодні формується ефективна система державного управління, яка має реагувати на запити сучасного суспільства, забезпечувати умови для поліпшення життя народу.

Щиро бажаю всім витримки і терпіння, таких необхідних у нашій роботі. Сподіваюся, що слово «чиновник» поступово набиратиме іншого значення і звучання, що включатиме в себе розуміння людських проблем і спосіб їх вирішення.

Нехай кожен день вашого життя буде щасливий і радісний, а родинне тепло і затишок допомагають у виконанні почесного і відповідального обов'язку!

З повагою
Голова Верховної Ради України
Арсеній ЯЦЕНЮК.

***

З нагоди Дня державної служби Президент України Віктор Ющенко та Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко привітали державних службовців із професійним святом. «Система державного управління сучасної України має відповідати європейським стандартам, ефективно реагувати на запити суспільства, сприяти поліпшенню життя кожного громадянина», — йдеться у привітанні глави держави. «Моя мрія — повернути престиж статусу державного службовця, тому що «державні люди» — це справжні охоронці державності», — зазначила у привітанні Прем'єр-міністр.

Державній службі в Україні 90 років

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пошуки виставки нагадували дитячу гру «Козаки-розбійники», в якій, аби знайти ціль, потрібно чітко слідувати дороговказам. Але ті, хто все-таки зумів віднайти правильний шлях, покружлявши по Софії Київській, навряд чи пожалкували. Знайти в одному місці одночасно стільки історичних документів різних епох — досить рідкісне явище. Хоча, на думку звичайного відвідувача, експозиція виставки вже й сьогодні чимала. А ось у організаторів є неприхований сум, що з різних причин більшість історичних документів знаходяться далеко за межами нашої країни. От, мовляв, і доводиться по крихті віднаходити їх.

Перші відвідувачі — державні службовці — під супровід «живої» музики із зацікавленістю розглядали експозиційні стенди. Чи не найбільший попит мав той, на котрому було представлено штатний розклад міністерств Української держави, затверджений Павлом Скоропадським. Серед інших експонатів — оригінали та копії історичних документів, що так чи інакше стосуються розвитку та функціонування державної служби. Тут документи козацької доби та укази Президента нашої країни від 2006 року.

Родзинкою виставки самі організатори вважають фотокопії законів про урочисту обітницю урядовців і суддів та присягу на вірність Українській державі, про порядок призначення осіб на урядову службу та закон, яким запроваджувалося десять класів посад державних службовців вищих та центральних органів виконавчої влади.

Уже сьогодні всі охочі можуть відвідати виставку. У столиці вона триватиме до 30 червня в приміщенні Центрального державного архіву-музею літератури та мистецтва України. Побачити експозицію зможуть і мешканці регіонів. Адже до 23 липня заплановано проведення аналогічних виставок по всій країні.

Начальник ГУ Держслужби України Тимофій Мотренко (ліворуч) та голова Держкомітету архівів України Олександр Удод під час огляду виставки.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

МИКОЛАЇВ

На миколаївського журналіста напав охоронець приватної фірми

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Видання «Новини Н» детально висвітлює конфлікт, що виник у «Югтехстрой-групп» із мешканцями будинків, поряд з якими компанія має намір звести дев'ятиповерхівку. Мешканці активно протестують проти цього, оскільки проект будівництва з ними не узгоджували. А ним, зокрема, передбачено забудову спортивного майданчика, зрізання кількох десятків дерев, котрі свого часу мешканці будинків садили своїми руками. Протистояння загострилося після того, як жителі самостійно розібрали паркан, що огороджував місце забудови, при цьому охорона чинила опір і використала проти людей газові балончики.

Представник забудовника — директор ТОВ «Бизнеспрофстрой» Денис Оболєнцев стверджує, що компанія має всі документи, необхідні для початку робіт. А саме — угоду про оренду земельної ділянки, складену із міськвиконкомом, генеральний план будівництва та дозвіл на проведення підготовчих робіт. Проте після пікетування мешканцями сесії міськради, втручання народного депутата України Е. Зейналова та громадської екологічної організації «Наше місто» інспекція державного архітектурно-будівельного контролю, за словами депутата міської ради Олександра Курченка, видала компанії «Югтехстрой-групп» припис про припинення будівельних робіт.

Наталя АБРАМОВА.

Беззахисні учасники руху

Близько 500 велосипедистів проїхались центральними вулицями Києва.

Вони вимагають від міської влади припинити свавілля на дорогах. «Велонаїзд» — так назвали вони акцію, яку присвятили своїм колегам, які загинули та постраждали на вулицях міста протягом останніх місяців.

— Власники автомобілів ігнорують права двоколісних учасників дорожнього руху, — розповідає Андрій Петрович. — Саме тому останні дедалі частіше стають жертвами аварій. Сьогодні на велосипеді їхати практично неможливо. Не допомагає навіть те, що вони притискаються до бордюрів, інколи користуються тротуарами. Тільки за останні два місяці в столиці загинуло троє велосипедистів. Ніхто з водіїв не був притягнутий до відповідальності. Адже довести провину автомобіліста практично неможливо.

Власники велосипедів кажуть, що через відсутність доріжок та велостоянок користуються своїм транспортним засобом переважно за містом. Утім, багато хто з них боїться залишати свій велосипед навіть на спеціальній парковці.

— Ми вимагаємо в столиці створити спеціальну інфраструктуру, — коментує ситуацію «Голосу України» голова асоціації велосипедистів Києва Дмитро Александров. — Рано чи пізно, але міській владі доведеться це зробити. Адже кількість велосипедистів постійно збільшується. Чимало людей не просто прогулюються ними містом, а їздять на роботу. Отже, забезпечити їм вільне право на пересування — обов'язок чиновників міськради.

Дмитро Александров зазначив, що велосипедисти Києва починаючи з 2004 року намагаються донести до влади свої вимоги. Але незважаючи на десятки масових акцій та листів, жоден із заступників міського голови досі не виявив бажання зустрітися з представниками прихильників велотранспорту. Тому наступна акція відбудеться 27 червня під стінами столичної мерії.

Нагадаємо, що з початку року на дорогах Києва сталося 28 ДТП за участі велосипедистів. Троє осіб загинуло, 15 зазнало травм.

Олександр ПЕКНИЙ.

ВРОЖАЙ-2008

Колос наливається. Фермери у розпачі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Через невизначеність на ринку зерна аграрії Тернопільщини мають намір взяти участь у всеукраїнських акціях протесту, запланованих на 25 червня. «Ціна за тонну пшениці має бути не нижчою 1,5 тисячі гривень, — каже голова обласної асоціації фермерів Олег Починок, — інакше багато господарств просто не виживе. Ми вийдемо на пікети, щоб відстояти свої права». Фермери вважають, що нинішня політика уряду спрямована на усунення дрібного товаровиробника з аграрного ринку, ставка робиться на великотоварне виробництво.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Працю підлітків використовують на ринках та шкідливих підприємствах

Випадки недотримання трудового законодавства стосовно неповнолітніх виявлено в Донецькій області. У Слов'янську приватний підприємець, яка займається виробництвом та реалізацією керамічних виробів, прийняла на роботу ливарником неповнолітнього хлопця без укладення трудового договору і попереднього медичного огляду. За законодавством, таке виробництво належить до важких робіт зі шкідливими і небезпечними умовами роботи, де заборонено працю неповнолітніх. Прокуратура міста порушила кримінальну справу.

Ще один кримінал виявили у Донецьку: підприємець прийняв на роботу вантажниками трьох неповнолітніх дітей, не укладаючи з ними трудових договорів. Ведеться досудове слідство.

Ліна КУЦ.

Молоді лейтенанти вирушають на кордон

370 цьогорічних випускників Національної академії Державної прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького поповнили загін прикордонників. Для багатьох із них служба в цих військах стала вже сімейною традицією. Серед молодих офіцерів, що вперше одягли лейтенантські погони, і 35 дівчат, які нестимуть нелегку військову службу нарівні з чоловіками.

Шістдесят випускників отримали дипломи з відзнакою. Тепер на практиці вони застосовуватимуть свої відмінні знання. Є й досвідчені офіцери. П'ятеро з них нагороджені медаллю «За мужність в охороні державного кордону». Майор Сергій Білявець отримав медаль від Президента «За військову службу Україні», а лейтенант Ігор Шульга георгіївську медаль «За мужність в охороні батьківської землі».

Під час випускної церемонії ректор, генерал-майор Валерій Райко доповів голові Державної прикордонної служби України генерал-полковнику Миколі Литвину, що підготовку і випуск нового поповнення офіцерів для органів охорони державного кордону виконано.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На знімку: голова Державної прикордонної служби генерал-полковник Микола Литвин вручає диплом лейтенанту Ірині Присяжнюк.

Ціна за тонну пшениці має бути не нижчою 1,5 тисячі гривень

ПЕРЕДПЛАТИЛА І ВИГРАЛА!

Брат сестрі газету подарував

Наша читачка Феодосія Миколаївна Таран із села Гостроподолянське Скадовського району «Голос України» читає недавно, лише три роки. Газету для неї передплатив старший брат Григорій, який живе в обласному центрі.

— У нього пенсія непогана, ось він і робить такий подарунок двом своїм рідним сестрам, котрі живуть у селі, — пояснює **Світлана Бондаренко (на знімку)**, дружина Григорія Миколайовича. Саме вона й прийшла одержати приз від газети для своєї родички. Вона й відправила до редакції квитанції про передплату. А Феодосії Миколаївні подарунок брата дуже припав до душі — незважаючи на свої вісімдесят, читає все від першої до останньої сторінки. А тепер ласуватиме солодощами, котрі для розіграшу люб'язно надала директор Херсонської кондитерської фабрики Ганна Дронова.

Алла БРУСИЛОВА.
Фото автора.

Гірників не знайшли, але їхнім родинам уже призначено компенсації

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За попередніми розрахунками, на ліквідацію наслідків аварії на шахті потрібно 27 мільйонів гривень — це сума більш як піврічної державної дотації для шахти. В роботу вже запущено три водовідливні установки, які відкачують воду із горизонтів 500, 750 і 875 метрів. Фахівці прогнозують, що повністю вода із затоплених горизонтів буде видалена на початку липня, після чого рятувальники поновлять пошуки гірників, які перебувають на глибині 1000 метрів. Міністр зазначив, що на шахті зберігається ризик повторних аварій, бо вугілля, залишене внизу, схильне до самозагоряння.

Версія щодо порушення керівництвом шахти заборони на гірничі роботи не знайшла підтвердження: за висновком експертів, вибух спровокувало пошкодження високовольтного кабелю в стволі на глибині 120 метрів від поверхні. Комісія встановила, що технічна документація щодо аварійної дільниці була в порядку, однак сам проект, за словами В. Полтавця, виконаний неякісно. Це могло призвести до осипання покрівлі та викиду метану.

Ліна КУЦ.

Інцидент на пляжі «Ланжерон»

У п'ятницю о 22 годині 15 хвилин на центральному пляжі Одеси «Ланжерон» стався інцидент, учасниками якого з одного боку були військовослужбовці внутрішніх військ, що охороняли в'їзд у курортну зону, з другого — дочка Прем'єр-міністра України Євгенія Тимошенко та її чоловік, громадянин Великобританії Шон Карр.

За свідченням очевидців, Шон Карр і Євгенія Тимошенко на мотоциклі спробували в'їхати в курортну зону. Військовослужбовці перешкодили цій спробі. Вони чергували біля шлагбаума, що перепиняє в'їзд у курортну зону транспорту.

Далі свідчення очевидців відрізняються. Одні стверджують, що між Карром і військовослужбовцями внутрішніх військ спалахнула бійка. Інші кажуть, що ніякої бійки не було, а була словесна перепалка.

На місце події прибули заступники Одеського міського голови Михайло Кучук і Вахтанг Убірія, керівники правоохоронних органів, депутати міської ради. Євгенія Тимошенко і Шон Карр дали пояснення в міліції про те, що сталося на пляжі Ланжерон.

Тим часом Міністерство внутрішніх справ України спростувало інформацію деяких ЗМІ про те, що Шон Карр бив працівників правоохоронних органів. Як сказано в заяві Міністерства внутрішніх справ, переданій агентству УНІАН Департаментом зв'язків з громадськістю МВС України, це повідомлення не відповідає дійсності і є політично ангажованим.

У заяві зазначається, що згідно з попередніми результатами службового розслідування, що проводиться за фактом інциденту, і висновками судово-медичних експертиз з'ясовано, що «військовослужбовці внутрішніх військ МВС України, перевищивши свої службові повноваження, немотивовано застосували грубу фізичну силу до Шона Карра і Євгенії Тимошенко, завдавши їм тілесних ушкоджень, чим спровокували конфлікт. Такі непрофесійні дії викликали неабиякий суспільний резонанс і політизували цю подію. За результатами службового розслідування буде прийнято відповідне рішення», **заявляє МВС України.**

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У Запоріжжі черговатимуть крилаті рятувальники

Відтепер в акваторії Азовського моря пошуково-рятувальні роботи проводитиме екіпаж вертольоту «Мі-2». Цю машину запорізьким рятувальникам урочисто передав начальник Харківського аероклубу імені Валентини Гризодубової Товариства сприяння обороні України Сергій Філатов.

Зараз екіпаж вертольота складається з пілота і рятувальника-парашутиста, а взимку на чергування заступатимуть по три чоловіки. Це дозволить значно підвищити оперативність рятувальних робіт. Адже раніше для пошуку й порятунку людей в акваторії Азовського моря та Каховського і Дніпровського водосховищ доводилося залучати авіатехніку з Дніпропетровської, Харківської та Донецької областей.

За статистикою ГУ МНС України в Запорізькій області, на водних об'єктах з початку нинішнього року загинуло 18 чоловік, у тому числі троє дітей. За словами командира екіпажу «Мі-2» Володимира Єни, вартість однієї години польоту вертольота становить приблизно 4 тисячі гривень, але коли йдеться про людське життя, це не так вже й дорого...

Микола МАНЬКО.

Молодь зустрілася на кордоні

Міждержавну акцію «Вулиця дружби» провели в Станично-Луганському районі. Її організаторами й учасниками стали активісти більш як ста молодіжних громадських організацій Луганської та Ростовської областей. У рамках зустрічі було проведено спільне засідання молодіжних рад, на якому мова йшла про роль молоді в діяльності місцевої влади. Крім того, учасники акції обмінялася досвідом з працевлаштування й організації дозвілля. У кінці зустрічі пройшов мітинг, присвячений початку Великої Вітчизняної війни. У ньому взяли участь ветерани, школярі, жителі прикордонних районів. До меморіалу загиблих воїнів, що захищали селище від німецько-фашистських загарбників, учасники акції поклали квіти.

Алла АНТІПОВА.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Рятувати моряків від піратів потрібно лише через переговорний процес

Уповноваженому Верховної Ради з прав людини Ніні Карпачовій днями вдалося телефоном поговорити з українськими моряками, захопленими поблизу Сомалі на судні «Леман Тімбер». Омбудсман з'ясувала обставини, в яких опинилися наші співвітчизники, стан їхнього здоров'я та умови існування. Прикро, що судновласник досі не вжив вичерпних заходів для порятунку тих, хто перебуває у полоні піратів, вважає Ніна Карпачова. Крім того, вона, зокрема, зв'язалася з Генеральним консулом України у Гамбурзі Ярославом Мельником, котрий повідомив, що ситуація перебуває під контролем антикризового штабу, створеного у Німеччині. Триває складний переговорний процес. Ніна Карпачова наголошує, що у боротьбі за порятунок наших моряків слід робити ставку на послідовний переговорний процес професіоналів, виявляти максимум витримки, виключаючи будь-які силові методи врегулювання інциденту.

Нагадаємо, що екіпаж німецького судна «Леман Тімбер» потрапив у піратський полон 28 травня. На борту перебуває 15 моряків, четверо з яких — українці, один росіянин, інші — естонці. За визволення пірати вимагають чималий викуп.

Сіло на мілину камбоджійське суховантажне судно

У районі піщаної коси у селищі Затока сіло на мілину судно «Даймонд» під прапором Камбоджі. На борту — 2600 тонн деревини, котру «Даймонд» мав доправити до Туреччини. Рятувальні служби Білгород-Дністровського морського торгового порту намагалися за допомогою трьох буксирів стягнути суховантажне судно з мілини, однак спроби завершилися невдачею. Тож якщо протягом двох діб плавзасіб не вдасться зрушити з місця, то, як стверджують фахівці, на нього чекатиме піщаний полон на довгі місяці.

Вл. інф.

Напився і загубив дитину

35-річний житель села Коломиціївка Глобинського району у Кременчуці на автовокзалі загубив свою... десятимісячну дитину. Дівчинку, яка випала з рюкзака(!), підібрали перехожі.

Як повідомила кореспондентту «Голосу України» прес-секретар Центру зв'язків з громадськістю Головного управління МВС у Полтавській області Яна Холодна, «вусатий нянь» поїхав з Аліною у місто по харчі, коли його дружина пасла череду у селі. Горе-батько розповідав правоохоронцям, що він приїхав з дочкою у Кременчук зранку, скупився, а потім зайшов до тітки і випив келих пива. Проте, насправді, того дня він добре напився з малознайомим чоловіком. Після пиятики Олександр, так звуть батька, пішов на вокзал і, спускаючись до туалету, підсковзнувся і впав. Через підвищений тиск та спеку він знепритомнів. Правда це чи ні — нині важко з'ясувати, але те, що за лічені хвилини дитина опинилася у кареті швидкої (яку викликали перехожі) — це факт незаперечний. У дівчинки виявлено травму голови та забій лоба — наслідок падіння.

У той час, коли дівчинка була у лікарні, батько усвідомив, що загубив її і почимчикував до Кременчуцького міського управління міліції. Міліціонери говорять, що чоловік був у нетверезому стані. Водночас правоохоронців сповістили з лікарні, що у них знаходиться нічийна дитина, яку принесли з вокзалу. Дослідивши усі факти, міліціонери зрозуміли, що то дитина заявника, але віддати йому Аліну вони не могли, бо він був дуже п'яний. Міліціонери склали адмінпротокол за фактом хуліганства і на добу затримали Олександра, аби той протверезів. На ранок йому віддали доньку і він поїхав додому. На чоловіка накладено штраф, а самі матеріали справи з Кременчука направлять до Глобиного, аби там віддали керівництво райвідділу.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

До речі, ***днями прокуратура Ріпкинського району Чернігівської області порушила кримінальну справу щодо матері, яка недбало ставилася до своєї дитини — залишала її без нагляду вночі. Малюк загинув від загорання нагрівального електроприладу. Жінка, дізнавшись про смерть дитини, втекла з села Нові Яриловичі. Нині горе-матір затримано. Справу направлено до суду.***

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: Батько та донька.
Фото надане прес-центром ГУ УМВС України в Полтавській області.

Шляхи вдосконалення конституційних основ судоустрою і судочинства

ТОЧКА ЗОРУ

Україна вступила в черговий етап конституційної реформи, тож сьогодні ведуться активні дебати стосовно того, приймати Основний Закон у новій редакції чи внести до нього зміни і доповнення. На мій погляд, найприйнятнішим є другий варіант вирішення цього питання з обов'язковою участю парламенту. Адже потреба у прийнятті нової за змістом Конституції виникає тоді, коли йдеться про докорінну зміну економічної і політичної систем, як це було у першій половині 90-х років. Чи виникла така потреба в сучасній Україні порівняно з 1996 роком? Однозначно — ні! «Можна без перебільшення сказати, — зазначив відомий фахівець з конституційного права М. Козюбра, — що Конституція України 1996 року стала продуктом європейської конституційної культури, універсальними принципами якої є вища цінність людської особистості, її невідчужувані права та свободи, верховенство права, поділ влади, самоврядування як основа поступу до соціальної справедливості тощо». Подібних висловлювань можна навести безліч.

Сергій КІВАЛОВ.

Чи існує потреба в новій редакції Конституції?

У рішенні Конституційного Суду від 16.04.2008 року у справі про прийняття Конституції та законів України на референдумі зазначено, що «народ як носій суверенітету і єдине джерело влади в Україні може реалізувати на всеукраїнському референдумі за народною ініціативою своє виключне право визначати і змінювати конституційний лад в Україні...», причому рішення, прийняте на референдумі з цього приводу, не потребує затвердження Верховною Радою. Попри всю категоричність цього рішення, його практичне застосування неминуче викличе серйозні проблеми і сумніви щодо доцільності такого кроку.

По-перше, в попередньому рішенні КС від 27.03.2000 року № 3-рп/2000 (яке не змінене і не може бути змінене) наголошується на неприпустимості винесення питання про затвердження нової Конституції без з'ясування волі народу щодо необхідності прийняття нової Конституції. Отже, спочатку потрібно провести референдум саме з цього питання, а вже потім — про затвердження готового проекту Основного Закону. Тобто два референдуми мають іти один за одним. По-друге, метою затвердження Конституції на референдумі, на думку КС, має бути визначення або зміна конституційного ладу. Але ж основи конституційного ладу вже визначені в розділі першому чинної Конституції, і жодних підстав для їх перегляду не вбачається. По-третє, КС зазначив у своєму рішенні, що порядок прийняття Конституції на референдумі має бути визначений Конституцією і законами. Тобто не визначений, а має бути визначений. Отже, нам доведеться опрацьовувати конституційні зміни і в цьому питанні, що практично неможливо в нинішньому парламенті і проблематично у майбутньому. Отже, вирішення всіх цих питань здатне зав'язати в тугий вузол проблеми, пов'язані з прийняттям Конституції на референдумі.

І нарешті, важко повірити, що вибір народу з цього питання в умовах гострої політичної боротьби і поляризації суспільної думки може бути усвідомленим. Навряд чи пересічні громадяни зможуть розібратись, наприклад, у тому, як поділити повноваження між гілками влади або чи є доцільним запровадження двопалатного парламенту, якою має бути структура судової системи, якщо у цьому не можуть розібратися найкваліфікованіші юристи. А як бути виборцю, який, прочитавши текст проекту, з одними положеннями погоджується, а інші заперечує? Інша річ, коли на референдум виносять конкретні питання, як от про членство в НАТО чи статус російської мови. На практиці референдум стосовно затвердження проекту Конституції неминуче перетвориться на плебісцит на зразок «Ви за Ющенка (Тимошенко) чи за Януковича?». Тобто буде спотворена сама ідея народного суверенітету. Тож не випадково держави, які керуються демократичними принципами по суті, а не формально, відмовились від затвердження своїх конституцій на референдумах. Утім, навіть найдосконаліший правовий механізм вимагає за результатами його використання певних поліпшень, усунення прогалин і суперечностей. Проте для цього не потрібно винаходити цілком новий механізм.

Як відомо, першою спробою внесення таких коректив був Закон України від 8 грудня 2004 року «Про внесення змін до Конституції України», який нині піддається нищівній критиці з боку глави держави і представників урядової коаліції у Верховній Раді. Але навряд чи можна стверджувати, що здійснена конституційна реформа призвела до розбалансування влади в Україні. На підтвердження цієї тези не наводиться жодних прикладів або відбувається підміна понять. Антиконституційні рішення і дії, які ми так часто спостерігали останнім часом, видаються за наслідки, а не за причини справжнього розбалансування державного механізму і навіть до тимчасового паралічу його окремих частин. У всьому цьому проглядається прагнення окремих політиків перетягнути на свій бік більше владних повноважень без огляду на принцип поділу влади і міркування елементарної доцільності таких кроків. Це стосується і судів, які все частіше опиняються в центрі боротьби різних політичних сил.

На порядку денному — модернізація правового механізму

На мою думку, метою обмеженої конституційної реформи є детальна «інвентаризація» положень Основного Закону, які недостатньо чітко прописані у ньому і припускають можливість різних тлумачень, і прогалин у ньому та вжиття необхідних заходів щодо їх усунення або заповнення. Можливо, є потреба і в тому, щоб певною мірою змінити конституційно-правовий статус деяких державних структур, щоб підвищити ефективність їх діяльності. Зокрема, відповідних змін і доповнень вимагає розділ VIII Конституції України під назвою «Правосуддя». Жодних змін до цього розділу ще не вносилося.

Почну з назви розділу, яку в сучасному вигляді важко визнати вдалою. Єдине офіційне визначення судової влади наведено у формально чинній Концепції судово-правової реформи в Україні як системи незалежних судів, які в порядку, визначеному законом, здійснюють правосуддя. Подібні визначення належать і деяким вченим-юристам. Дехто розглядає судову владу як вид державної діяльності. Інші зводять владу взагалі і судову зокрема до системи владовідносин або владних повноважень. На мій погляд, поняття судової влади має розглядатись у двох значеннях: як система органів, що її здійснюють, і як система владних повноважень цих органів. За такого підходу забезпечується тісний зв'язок між судоустроєм і судочинством.

Щоб оптимально визначитися з питанням назви відповідного розділу Конституції, буде корисно порівняти його з конституціями провідних європейських країн. Одразу зазначу, що єдності тут немає. Так, у конституції Білорусі відповідний розділ названо «Суд», Угорщини — «Судова організація», Італії — «Магістратура», Казахстану — «Суд і правосуддя», Нідерландів — «Відправлення правосуддя», Польщі — «Суди і трибунали». Дуже незвичним з точки зору сучасної доктрини поділу влади є назва відповідного розділу Конституції Швеції — «Правосуддя і управління», в якому поєднано питання діяльності судів і органів виконавчої влади. Цей приклад, до речі, досить виразно підтверджує умовність так званих європейських стандартів у державно-правовій сфері.

Чи не єдиною країною Європи, де цей розділ названо «Правосуддя», як в Україні, є Німеччина. Термін «судова влада» фігурує в назвах відповідних розділів конституцій Бельгії, Болгарії, Греції, Іспанії, Росії, Румунії, Польщі, Франції, Чехії та деяких інших країн.

На мою думку, назва розділу VIII Основного Закону України «Правосуддя» неповно відображає його зміст і певною мірою не відповідає частині першій статті 6 Конституції, відповідно до якої державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу і судову. А тому, враховуючи досвід більшості європейських країн, доцільно розділ VIII Основного Закону назвати «Судова влада».

Якщо мати на увазі судоустрійний аспект, то досі залишається відкритим питання, які структури мають входити до судової влади. Не випадково у заяві VIII надзвичайного з'їзду суддів України наголошується, що необхідно шляхом внесення змін до Основного Закону відповідно до вимог статті 6 Конституції України визначити, які органи належать до судової влади. І тут-таки дається відповідь на це запитання: «До судової влади слід віднести суди, Вищу раду юстиції, кваліфікаційні комісії суддів, органи суддівського самоврядування, Державну судову адміністрацію України, судову міліцію».

Такий підхід, коли одним поняттям «судова влада» об'єднуються і органи, що здійснюють правосуддя, і судова міліція, навряд чи є обґрунтованим. Але це не означає, що всім зазначеним структурам, окрім судів, потрібно відвести місце в якихось інших розділах Конституції. Проте водночас потрібно пам'ятати, що судову владу здійснюють лише суди і ніхто більше, а носіями (представниками) судової влади є виняткою судді. Всі інші зазначені органи, на мою думку, можна вважати інфраструктурою судової влади, оскільки вони обслуговують її і забезпечують її функціонування. Така теоретична конструкція має певне практичне значення, оскільки це дає змогу включити її до розділу «Судова влада».

Відповідно до частини третьої статті 124 чинної редакції Основного Закону «судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції». Тим самим підтверджується належність Конституційного Суду до судової влади. І це справді так, оскільки КС розглядає і вирішує юридичні конфлікти у конституційно-правовій сфері, хоча робить це у своєрідних процесуальних формах. До речі, в тій-таки Німеччині і в деяких інших країнах норми, які стосуються Конституційного Суду, містяться у тому ж розділі, що й стосовно судів загальної юрисдикції. Вважаю, що потрібно зважити на таку можливість і під час опрацювання проектів змін до Конституції України. Навряд чи правильно, коли в чинній Конституції про суди загальної юрисдикції йдеться у розділі VIII, а про Конституційний Суд — у розділі XII. Можливо, це пояснюється тим, що цей орган за традицією вважається таким, що охороняє Конституцію. Але цим займаються також інші органи і державні влади, кожен з яких, в тому числі КС, робить це з використанням властивих їм повноважень.

Структура відповідного розділу Конституції є не досить послідовною. Зокрема, у статті 126 (частина четверта) визначено підстави для припинення повноважень суддів, у статті 127 — критерії придатності претендентів на суддівські посади і лише у статті 128 — порядок призначення суддів, хоча очевидно, що послідовність викладу цих питань має бути зворотною. Про незалежність суддів та гарантії цього йдеться і в частинах першій—третій статті 126, і в частині першій статті 129.

Не досить чітко і конкретно визначена структура судової системи. Так, відсутність спеціальної вказівки на можливість існування касаційних судів призвела до того, що так і не вдалося створити Касаційний Суд України через визнання Конституційним Судом такими, що не відповідають Конституції, відповідних положень Закону «Про судоустрій України». Відтак склалася досить дивна ситуація, коли Основний Закон гарантує не лише апеляційне, а й касаційне оскарження судових рішень (пункт восьмий частини третьої статті 129), а створення відповідного органу касаційної юрисдикції визнано неконституційним.

Краще вирішено це питання в конституціях деяких європейських країн, де структура судової системи визначена досить чітко: від вищих до нижчих ланок. Це, зокрема, стосується Німеччини, Бельгії, Болгарії, Угорщини та інших.

Основне завдання — подолання асиметричності судової системи

Основним завданням, яке потрібно вирішити насамперед шляхом внесення відповідних змін до Конституції, є подолання асиметричності судової системи України. Її сучасний стан має досить непривабливий вигляд. Система загальних судів, які розглядають кримінальні і цивільні справи, складається з трьох ланок (місцеві суди — апеляційні суди — Верховний Суд), а система спеціалізованих судів — з чотирьох (місцеві суди — апеляційні суди — вищі спеціалізовані суди — Верховний Суд). Така структура в чомусь нагадує будівлю, один з під'їздів якої складається з трьох поверхів, а другий — з чотирьох. Можна уявити цю структуру і в іншій подобі відповідно з двох і трьох поверхів зі спільним дахом у вигляді Верховного Суду. За такої умови між дахом і двоповерховою будівлею утворюється порожнеча через відсутність вищих загальних судів, функції яких тимчасово виконують (у цивільних справах) апеляційні суди, що в принципі суперечить їх призначенню. Архітектора, який запропонує проект такого будинку, оголосять божевільним, а от у побудові судової системи, як бачимо, все можливо. У зв'язку з цим висловлю впевненість у відсутності підстав для різних підходів у структурі підсистем загальних і спеціалізованих судів. Суди касаційної інстанції мають існувати для всіх судових юрисдикцій, в тому числі кримінальної і цивільної (варіант: замість створення окремих цивільного і кримінального судів можна реанімувати ідею існування касаційного суду, але вже суворо на конституційному підґрунті). Навряд чи доцільно називати їх вищими, з огляду не те, що в більшості країн Європи їх називають касаційними.

Верховний Суд як найвищий орган в системі судів загальної юрисдикції

Існують різні підходи щодо переваг зовнішньої чи внутрішньої спеціалізації судів на місцевому рівні для полегшення доступу громадян до суду. Свідомо залишаю це питання осторонь, оскільки воно може бути вирішено не в Конституції, а в законі про судоустрій. Відповідну ж норму Конституції можна було б викласти в такій редакції: «Судова система України складається з місцевих судів, апеляційних судів, касаційних судів. Найвищим органом в системі судів загальної юрисдикції є Верховний Суд України. Конституційний Суд України є єдиним органом, що розглядає справи конституційної юрисдикції. Обсяги юрисдикції судів визначаються законом».

Основи конституційного ладу вже визначені в розділі першому чинної Конституції, і жодних підстав для їх перегляду не вбачається

Верховенство права і принцип справедливості

Теоретичні розробки і практика застосування законодавства поступово виробили певні принципи (засади) судоустрою і судочинства. Принципи судоустрою знайшли відображення у нормах чинної Конституції. До них слід віднести: здійснення судочинства лише судом, універсальність судової юрисдикції, участь представників народу у здійсненні правосуддя, територіальність і спеціалізацію, незалежність і недоторканність суддів.

Основні засади судочинства визначено у статті 129 (частина третя) Конституції України. Аналіз діяльності судів за період від прийняття чинної Конституції дає змогу дійти висновку про те, що не всі основні засади (принципи) судочинства дістали відображення в Основному Законі.

Передусім це стосується принципу верховенства права, суть якого у найзагальніших рисах полягає в пріоритеті прав і свобод людини перед іншими соціальними цінностями, а також у тому, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави (стаття 3 Конституції). На жаль, є прикрі випадки, коли зміст цього принципу перекручується, а сам він використовується як підгрунтя протиправних рішень і дій. Є неприпустимим з посиланням на принцип верховенства права і на дух Конституції порушувати її прямі приписи, тим паче що Конституція не містить норм, які не відповідали б цьому принципу. Але це вже питання законослухняності, політичної і юридичної культури. Сам же принцип верховенства права є цінним надбанням світової політико-правової думки, яке дістало відображення і в частині першій статті 8 Конституції України. Було б логічним, якби він у тій же Конституції фігурував і серед принципів судочинства. Приклад такого підходу міститься в Кодексі адміністративного судочинства, де принцип верховенства права мирно співіснує з принципом законності під час розгляду адміністративних справ (статті 8 і 9 КАСУ).

Це саме можна сказати і про принцип справедливості, в корені якого присутній правовий сегмент. На треба забувати про те, що у будь-якому суспільстві уявлення про справедливість формувались протягом тисячоліть і вдосконалювались впродовж розвитку людської цивілізації. Тому будь-яке судове рішення оцінюється колективною та індивідуальною правосвідомістю передусім з точки зору його справедливості або несправедливості. Особливо це стосується сфери застосування кримінального законодавства, коли формально цілком законне судове рішення може розглядатись як несправедливе через невідповідність характеру вчиненого діяння і відповідальності за нього. Вкрай чутливо сприймаються громадськістю прояви несправедливості під час винесення рішень з приводу сімейних, житлових конфліктів, а також стосовно цілих трудових колективів у питаннях приватизації, усунення наслідків рейдерських атак тощо. У деяких мовах «справедливість» ототожнюється з терміном «юстиція».

Тож не дивно, що частина перша статті 6 Європейської конвенції з прав людини та основоположних свобод згадує про право кожного на справедливий суд. Тому видається дивним, що творці Конституції не включили цей принцип до статті 129 Основного Закону. Втім, цю прогалину не пізно заповнити.

Принцип забезпечення обвинуваченому права на захист (пункт 3 частини третьої статті 129 Конституції) стосується лише сфери кримінального судочинства. Тому, можливо, доцільно розширити його зміст, виклавши відповідний пункт у такій редакції: «Надання юридичної допомоги учасникам судового процесу у встановленому законом порядку».

Принцип гласності судового процесу, можливо, доцільно доповнити його відкритістю. Це пояснюється тим, що в реальному житті ці засади не завжди збігаються, зокрема, гласність передбачає безперешкодний доступ до судових рішень, а коли йдеться про відкритість, то передусім мається на увазі розгляд справ у відкритому режимі. Доцільно також окремо виділити принцип фіксування технічними засобами, оскільки ця норма спрямована передусім на запобігання перекрученням показань учасників процесу в протоколах (журналах) судових засідань.

Оскільки принципи судоустрою і судочинства являють собою основні, вихідні положення, що обумовлюють діяльність тих чи інших органів, включаючи суди, то їх доцільно у майбутній редакції розділу Конституції «Судова влада» поставити на перше місце і не розпорошувати по різних його статтях.

У Конституції, безумовно, мають бути відображені основні положення, які стосуються правового статусу суддів і Вищої ради юстиції як органу, відповідального за формування високопрофесійного суддівського корпусу.

Відповідно до частини третьої статті 127 Основного Законі у чинній редакції на посаду судді «може бути рекомендований кваліфікаційною комісією суддів громадянин України, не молодший двадцяти п'яти років, який має вищу юридичну освіту і стаж роботи у галузі права не менш як три роки, проживає в Україні не менш як десять років та володіє державною мовою». Це стосується суддів місцевих судів, у яких розглядається переважна більшість справ.

Зазначені критерії, як і будь-які інші критерії, передбачені законодавством, носять формалізований характер і, на жаль, повна відповідність кандидата зазначеним вимогам аж ніяк не гарантує від потрапляння до судової системи людей, яких і на гарматний постріл не можна допускати до здійснення судочинства. Саме завдяки їм ця система швидко набуває виразно корупційних рис.

Очевидно, варто запозичити досвід тих країн, у законодавстві яких до кандидатів у судді пред'являють таку вимогу, як бездоганна репутація. Існування цього критерію як у Конституції, так і в Законі «Про статус суддів» дасть правову підставу для ретельної і навіть прискіпливої перевірки претендентів на суддівські посади як з точки зору рівня правової підготовки, так і наявності необхідних моральних якостей. Можливо, треба обговорити і можливість деякого підвищення вікового цензу для кандидатів у судді (в багатьох країнах він значно вищий), оскільки навіть висококваліфікована і чесна людина повинна мати певний запас життєвої мудрості, яка набувається не одразу.

Не можна не звернути увагу на те, що частина четверта статті 127 Конституції у чинній редакції передбачає, що

суддями спеціалізованих судів можуть бути особи, які мають фахову підготовку

з питань юрисдикції цих судів. Ці судді відправляють правосуддя лише у складі колегій суддів. Незважаючи на розмитість формулювань цієї норми, науковці і практики вважають, що вона стосується суддів без юридичної освіти, але фахівців в інших галузях (економіки, аудиту, державного управління тощо).

Проте на практиці жодна така особа в господарських і адміністративних судах не працює, і це через 12 років після прийняття Конституції. Хіба можна визнати за нормальне, коли конституційна норма взагалі не застосовується? Звичайно, ні, але потрібно з'ясувати причини такого явища. Причина, на мій погляд, полягає у тому, що до професійних якостей цих суддів законодавці висловили недовіру, дозволивши їм відправляти правосуддя лише в складі колегій суддів, очевидно, разом із суддями-юристами. За такої умови вони по суті перетворилися б у квазісуддів. Кого це може влаштувати?

Як на мене, при вирішенні цього питання потрібно піти іншим шляхом. Треба використовувати таких фахівців не як професійних суддів, а як засідателів під час розгляду справ, які вимагають знань не лише у сфері права, а й в інших галузях. Це допоможе повному і всебічному з'ясуванню обставин справ. Оскільки участь засідателів у судовому процесі передбачена і, безумовно, надалі буде передбачена в Конституції, то розширення цієї практики за межі кримінального процесу можна буде передбачити у відповідних процесуальних кодексах. За таких умов норму частини третьої статті 127 у чинній редакції взагалі можна буде виключити.

Суд присяжних і процедура формування суддівського корпусу

Останнім часом знову загострилася дискусія з приводу доцільності розгляду судами справ з участю присяжних. Серйозний опір запровадженню цього інституту відбувається у суддівському співтоваристві. На VIII надзвичайному з'їзді суддів відзначалися «...його недостатня ефективність, висока вартість, неспроможність в окремих випадках прийняти правильне рішення, його непопулярність як серед суддів-професіоналів, так і серед самих присяжних» (дивно, присяжних в Україні ще немає, але вони вважають суд присяжних непопулярним!). Отже, не випадково, що в Україні після 12 років дії Конституції інститут присяжних так і не запрацював. Це «тому, що судова влада всі ці роки на запитання, коли і як повинен бути введений інститут присяжних, відповідає то «не зараз», то «пізніше». Такому саботуванню сприяє зволікання з прийняттям нового Кримінально-процесуального кодексу.

Безумовно, у новій редакції Конституції суд присяжних потрібно зберегти. Але в новому КПК треба визначитись з тим, яку модель цього суду потрібно обрати: англо-американську, яка також застосовується в Росії, коли присяжні виносять вердикт про винуватість чи невинуватість особи окремо від професійних суддів чи континентально-європейську, яку запровадили провідні європейські країни (вирішення всіх питань разом — головуючим у процесі, професійними суддями і присяжними). По суті, це слухання справи з розширеним колом представників народу (шість, дев'ять, дванадцять осіб). Обидва ці варіанти мають плюси і мінуси. Їх аналіз виходить за межі цієї статті, оскільки тут не йдеться про зміни до Конституції, проте це питання дуже важливе і потребує подальшого обговорення.

У конституційному плані має вирішуватися й інша важлива проблема формування суддівського корпусу, яка стосується визначення кола відповідальних за це органів. Зараз до цього причетні кваліфікаційно-дисциплінарні комісії суддів, Вища кваліфікаційна комісія суддів, голови судів, аж до Голови Верховного Суду України, органи Державної судової адміністрації, Вища рада юстиції, секретаріат Президента, Комітет Верховної Ради з питань правосуддя, а остаточні рішення приймають або Президент, або Верховна Рада. Непоодинокими є спроби (інколи небезуспішні) протиправного втручання у ці процеси голів місцевих державних адміністрацій. На кожному етапі можна очікувати на ті чи інші перепони.

У цій системі, якщо її можна назвати системою, найуразливішою ланкою є діяльність регіональних кваліфікаційно-дисциплінарних комісій суддів, де у питаннях призначення суддів, розгляду справ про дисциплінарні правопорушення найвиразніше проявляються міркування корпоративної солідарності і впливи зацікавлених осіб. Частина помилок у частині рекомендацій цих комісій усувається Вищою радою юстиції, але далеко не всі. Не випадково в європейських країнах, які за розмірами і кількістю населення є близькими до України, головну роль у вирішенні цих питань відіграють органи, подібні до нашої Вищої ради юстиції, а в деяких (Бельгія, Болгарія) вони ж призначають суддів.

На мій погляд, давно назрілою є проблема вдосконалення правового статусу Вищої ради юстиції шляхом розширення кола її функцій і повноважень.

Передусім потрібно централізувати вирішення питань прийому у кандидатів на суддівські посади кваліфікаційних екзаменів і перевірки відомостей, які характеризують особисті якості претендентів. Також на Вищу раду юстиції, як в інших європейських країнах, потрібно покласти попередню перевірку відомостей про порушення суддями службової дисципліни і присяги та розгляд дисциплінарних справ щодо всіх суддів, аж до суддів місцевих судів.

І, нарешті, потрібно скасувати обмеження права Вищої ради юстиції рекомендуванням на посади лише тих, які призначаються Президентом, і поширити його на контингент суддів, які претендують на безстрокове обрання Верховною Радою. Це питання має свою історію. Ще у 1999 році Конституційний Суд відмовився підтримати конституційне звернення Вищої ради юстиції з цього приводу, пославшись на пункт перший статті 131 Основного Закону, відповідно до якого Вища рада юстиції рекомендує лише призначення, а не обрання суддів. Відтак розширити її повноваження у цій частині є можливим лише через відповідну зміну до Конституції. І справді, Вища рада юстиції лише тоді матиме право вважатись справді вищою, якщо вона відповідатиме за повноцінність формування всього суддівського корпусу.

За умови прийняття цих пропозицій втратить сенс існування Вищої кваліфікаційної комісії суддів, а функції регіональних комісій можна було б обмежити поточною кваліфікаційною атестацією діючих суддів.

У заяві VIII надзвичайного з'їзду суддів України міститься пропозиція передбачити у Конституції, що формування складу Вищої ради юстиції повинно здійснюватися на засадах, які відповідають міжнародним рекомендаціям з питань незалежності судової влади, зокрема, рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи № 94 12 від 13 жовтня 1994 року «Незалежність, дієвість та роль судів», згідно з якою більшість її складу має обиратися (призначатися) судами. Справді, у всіх європейських країнах, де існують такі органи, більшість у них складають судді.

Що можна сказати з цього приводу? Ми уже багато запозичили при реформуванні судоустрою і судочинства з європейської практики і ще більше запозичимо. Проте це не означає, що запозичувати потрібно абсолютно все, до того ж негайно. Якщо перебудувати Вищу раду юстиції за таким принципом, то це справді може якоюсь мірою сприяти стабільності її роботи та її рішень. Але на якій основі? Адже зараз ми спостерігаємо не надто принципове ставлення суддівського співтовариства до вирішення кадрових питань у суддівському середовищі, що викликає гостру реакцію громадськості. Бачимо ми і спроби применшити поширеність зловживань всередині судової влади, що особливо яскраво проявилося в роботі останнього з'їзду суддів. Тому, на мою думку, запропонований крок був би передчасним. Треба почекати на реальне оздоровлення ситуації у суддівському корпусі. До того ж наявний порядок формування Вищої ради юстиції має і свої плюси. Та обставина, що більшість її членів складають представники незацікавлених структур, проте з тривалим досвідом роботи у галузі юриспруденції, сприяє більшій зваженості і принциповості рішень ради.

Припинення повноважень членів Вищої ради юстиції

Вважаю за потрібне наділити членів Вищої ради юстиції достатньо серйозними конституційними гарантіями, яких зараз у чинному Законі «Про Вищу раду юстиції» практично не існує. Практика відкликання членів ради органами, які їх туди призначили, не витримує жодної критики, а відповідні рішення інколи приймаються з політичних міркувань і з юридичного боку належним чином не аргументуються. Тому відповідну норму Конституції доцільно доповнити новою частиною такого змісту: «Припинення повноважень членів Вищої ради юстиції з особливих обставин, за винятком тих, хто є її членами за посадою, може мати місце за рішенням Вищої ради юстиції, прийнятим не менш як двома третинами її складу».

Можна також зберегти наявний порядок припинення повноважень членів ради за рішенням органів, які їх призначили, але лише за умови прийняття радою рішення про це кваліфікованою більшістю голосів.

Гарантії суддям Конституційного Суду

Дуже сумнівними і хиткими, як з'ясувалося у світлі останніх подій, є законодавчі гарантії незалежності суддів Конституційного Суду. Парадокс, але факт, що ці гарантії є значно меншими, ніж у починаючого судді районного суду. При цьому викликає подив те, що пунктом 22 частини першої статті 105 Конституції в редакції від 8 грудня 2004 року Президенту надано право як призначати на посади, так і звільняти з посад третину членів КС, тоді як попередня редакція наділяла його правом лише призначати суддів. Цим правом він сповна скористався після видання указів про проведення дострокових парламентських виборів, по суті, паралізувавши діяльність суду. Натомість у частині другій статті 23 Закону «Про Конституційний Суд України» передбачено, що припинення повноважень суддів КС, порушення ними вимог щодо несумісності і присяги може бути підставою для припинення повноважень за рішенням Верховної Ради. Повноваження з'їзду суддів України відкликати призначених ним членів КС передбачено у частині другій статті 112 Закону «Про судоустрій України» (без зазначення причин), що знову ж таки суперечить частині другій статті 23 Закону про Конституційний Суд.

Але ж це цілковита «абракадабра», якщо використовувати термінологію Голови Верховного Суду Василя Онопенка з іншої проблеми судової реформи.

Питання потрібно вирішити кардинально. Конституційний Суд потребує підтримки в Конституції, на сторожі якої він закликаний стояти. Звільнення суддів КС за особливих обставин потрібно зробити можливим лише в порядку імпічменту, закріпивши процедуру його безпосередньо в Основному Законі (проведення попередньої перевірки профільним комітетом Верховної Ради, висунення претензій щодо порушень закону, голосування в парламенті кваліфікованою більшістю голосів). Відповідні норми мають бути включені до норм Основного Закону, які регулюють правовий статус Конституційного Суду.

Ці міркування не охоплюють всіх питань удосконалення судоустрою і судочинства шляхом внесення відповідних змін і доповнень до Конституції. Очевидно, можливі й інші варіанти й інші аргументи. Але для цього потрібно демонополізувати процес підготовки змін і доповнень до Конституції України за рахунок створення спеціальної парламентської комісії.

Сергій КІВАЛОВ,
народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради з питань правосуддя, доктор юридичних наук, професор, академік АПН України.

Варто запозичити досвід тих країн, у законодавстві яких до кандидатів у судді пред'являють таку вимогу, як бездоганна репутація

ГОЛОС УКРАЇНИ № 118 (4368)
ВІВТОРОК, 24 ЧЕРВНЯ 2008

В Івано–Франківську розпочато будівництво меморіального комплексу та пам'ятника провідникові ОУН Степану Бандері *(Укрінформ)*

На Запорізькій АЕС 26 червня пройде тренування «Комунальна аварія з виходом радіоактивних речовин за проектні межі»

БАЛАНС ТИЖНЯ

Непривабливий антураж, а що за фактом?

*** За статистикою, з урахуванням за чотири місяці цього року, від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі сягнуло 7,38 мільярда доларів США — про дуже знайомі граблі.**

*** Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко вважає, що керівники Сумської, Донецької, Запорізької, Дніпропетровської областей та столиці пустили боротьбу з інфляцією на самоплив — про килим для неслухів.**

*** Уряд вирішив повністю компенсувати відсотки за кредитами для виробників м'ясо-молочної продукції — про те, чого не чекали.**

Передусім нагадаю, що від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі виникає внаслідок перевищення імпорту над експортом. Вищезазначена статистика вирізняється лише тим, що Держкомстат уперше цього року врахував і показники імпорту енергоносіїв. Результат, м'яко кажучи, несподіваний. Експорт зріс на 30,9 відсотка, імпорт — на 50,3, до 26,74 мільярда доларів США. Тож від'ємне сальдо товарів сягнуло 7,38 мільярда доларів США, що в 2,5 разу перевищує аналогічний показник минулого року. За такої карколомної динаміки поза сумнівом країна перекриє минулорічний рекорд ($11,7 млрд.). Непокоїть інше. Хіба хто забув, що цей рекорд здебільшого став наслідком буму споживчого кредитування і накрив країну багатомільярдним товарним кредитом на купівлю іноземних авто?! З огляду на те, що найбільші прибутки сьогодні приносить торгівля в кредит іномарками, які складають в Україні, а також зважаючи на готовність іноземців відкривати при дилерських мережах дочірні фінансові установи, ми знову наступаємо на граблі — бум! —автокредитування. Якщо імпорт природного газу з країн-експортерів (Росії, Туркменистану, Казахстану, Узбекистану) зріс на 14,6 відсотка, то транспорту — майже на 90! Водночас доходність споживчого кредитування значно вища за доходність інвестиційного. Посилення резервних вимог до споживчого кредитування, до чого може вдатися Нацбанк, не подобається комбанкам. Тож підсумуємо.

Реальний ефективний обмінний курс гривні, що обраховується залежно від змін курсових значень валют та інфляції країн, з якими ми здебільшого торгуємо, в травні змінців на 4,5 відсотка. Що це означає, що тільки сприятлива кон'юнктура цін не завадила істотному погіршенню курсових позицій для наших експортерів. Поза тим до 50 відсотків споживчого імпорту ми завозимо із зони євро. І кон'юнктура — примхлива дама, і кон'юнктурники не зникнуть. Тож якщо від'ємне торговельне сальдо розбухатиме так стрімко й далі, то країна може потрапити в цілковиту залежність від інвестиційних надходжень, якими тільки й залишиться покривати дефіцит платіжного балансу. Чи вистачить?! Підкреслю, інвестори зараз вочевидь сумніваються у доцільності вкладати гроші в наші ринки, про що свідчить, наприклад, ситуація на ринках нерухомості або цінних паперів, але це можна списати на сезонне послаблення ділової активності. До того ж поки що ми не маємо дефіциту платіжного балансу. Але так само, як показали події тижня, влада не дійде згоди стосовно збалансування макропоказників і змін до держбюджету. А від цього залежить, скільки виробляти і скільки споживати, скільки заробить країна загалом і кожен із нас поодинці. До слова, автоімпортерів наприкінці тижня приємно вразило вето Президента країни на прийняті парламентом законодавчі зміни, які відклали зниження митних ставок до 1 січня 2009 року. Зрозуміло тепер, поки народні депутати не розглянуть президентське вето, доти ціни на іномарки не переглядатимуть.

СТОР. 10

Нескорений Славутич

став прикладом і символом відродження та розквіту

РІЧНИЦІ

Несподівано народжене

Це нині світле і миле містечко ніхто з «батьків» — містобудівників ні України, ні Союзу РСР — не планував народжувати. Для працівників Чорнобильської АЕС, перший енергоблок якої ввели в експлуатацію в 1977 році, побудували чудове місто-супутник Прип'ять. Та після відомої трагедії в 1986 році воно стало непридатним для проживання. А смертельно поранену атомну станцію потрібно було лікувати й доглядати. Де проживати фахівцям? Тож після термінового розгляду кількох варіантів у травні того ж року було вирішено збудувати нове місто за 56 кілометрів від ЧАЕС, на території Київської області, неподалік межі з Чернігівщиною.

Будівництво міста розпочалося вже у жовтні 1986 року. Всі тодішні союзні республіки долучилися до його зведення. Тому тут представлена вся гама їхніх архітектурних стилів. Про це свідчать не схожі один з одним житлові квартали, що носять назви столиць союзних республік, зокрема — Бакинський, Вільнюський, Таллінський, Ризький, Тбіліський, Єреванський. І кількох міст Російської Федерації — Московський, Ленінградський, Бєлгородський. Від України виріс Київський, а згодом Чернігівський, Добрининський і Печерський квартали. До будівництва міста було залучено також багато союзних і республіканських міністерств та відомств.

Нелегка ноша випала тоді на долю міської ради, яку 2 липня 1987 року утворила її перша сесія.

Проте вимушено народжене багатьма татами й мамами місто, неприродно швидко ставши на ноги, невдовзі отримало смертельний удар. У саме серце. Це сталось у грудні 2000 року, коли зупинили матір-годувальницю — Чорнобильську АЕС.

Близько 10 тисяч спеціалістів — фактично половина працездатного населення міста — залишилося без роботи. Багато хто з них, передусім найбільш кваліфіковані й досвідчені, не змігши призвичаїтися до цієї нової, несподіваної ситуації, подалися працювати на атомні станції Росії, інших країн.

Перед страшною дилемою

Як жити тим, хто залишився? За рахунок яких надходжень утримувати міське господарство, забезпечувати мешканців водою, теплом, не допустити розвалу і знищення соціальної та культурної інфраструктур? Бо якщо раніше майже весь бюджет міста формувався переважно з прибутку ЧАЕС, то тепер її частка лише 50 відсотків. Отже, місто постало перед катастрофічною дилемою: бути йому чи ні?

Ці й численні інші завдання довелося вирішувати міській раді та її виконкому на чолі з головою Володимиром Удовиченком, якого вперше було обрано на цю посаду в 1990 році. До речі, в 1994 році славутчани виявили йому подібну високу довіру вдруге, в 1998-му — втретє, в 2002-му — вчетверте, а в 2006-му — вп'яте! Погодься, читачу, це неабияке визнання його старань і зусиль!

Переживши соціально-психологічну трагедію, керівництво міста обрало найбільш ефективний шлях переходу від монопрофільної до економічної розвиненості. Це —соціально-економічний розвиток з активною діяльністю усіх секторів громадянського суспільства — в сфері залучення зовнішніх і внутрішніх інвестицій, створення дієвої інфраструктури для підтримки бізнесу, сприятливих умов для розвитку нового виробництва товарів та послуг, створення нових робочих місць.

Щоб вижити, треба було діяти

У місті дійшли висновку: досягти успіху можна лише шляхом об'єднання зусиль громади, високого рівня сучасного менеджменту, ефективних дій усіх органів місцевого самоврядування, застосування нових принципів співжиття.

Тож провідну роль у формуванні нового демократичного механізму стала відігравати громадська рада з розвитку міста, яка успішно працює вже понад 10 років. Розв'язання проблем молодіжного середовища взяла на себе молодіжна рада «Майбутнє Славутича». Низкою проектів соціально-економічного спрямування стала опікуватися громадська організація «Центр розвитку громади».

ХАРАКТЕРИСТИКА-ДОВІДКА

Загальна площа міста Славутича — 2083 га. Населення — 24440 осіб, з них дітей до 18 років — 6847 чол. Середній вік славутчан — 32 роки. Нині тут щорічно народжується понад 220 малюків, народжуваність протягом кількох останніх років перевищує смертність. Це місто багатогранної і неповторної архітектури, комфортне для життя.

Проте, переконаний, ніхто в місті не образиться, якщо скажу, що ініціатором усіх управлінських новинок був і є міський голова Володимир Удовиченко. Узагальнений ним досвід ліг в основу його докторської дисертації «Організаційно-економічний механізм соціального розвитку регіону в умовах формування ринкових відносин», багатьох наукових праць, монографій і навіть «Абетки міського голови». Не без його активної участі розроблено і Кодекс етики, честі, порядності, добросовісного та ефективного управління Славутицької територіальної громади, який торік затвердила міськрада. Гадаю, останні документи можуть стати в пригоді всім міським головам країни.

Що ж маємо в підсумку?

Чого ж досяг Славутич у підсумку зусиль міської влади та його громадських формувань? У місті нині успішно діють підприємства «Атомремонтсервіс», «Відродження Полісся», «Кронпак», завод з виробництва люмінесцентних ламп, канцелярських товарів та ін. Водночас у місті працює 2253 суб'єкти підприємницької діяльності.

Мені стверджували: за кількістю малих підприємств «на душу населення» Славутич більш ніж удвічі перевищує аналогічні показники в Україні — має 125 підприємств на 10 тисяч мешканців міста.

Незважаючи на те, що нині на ЧАЕС працює близько 4 тисяч мешканців міста (колись 12 тисяч), безробітних значиться лише 1,72 відсотка. І це здебільшого ті, хто не бажає перекваліфіковуватися, або зароблена на атомній станції пенсія дозволяє їм жити і без роботи, яка не до душі.

Цього вдалося досягти значною мірою завдяки реалізації можливостей вільної економічної зони, якої, на жаль, позбавили.

У Славутичі триває активне реформування комунального сектора, реалізується проект «Модель енергоефективного міста». Упродовж трьох років місто перемагає у Всеукраїнському конкурсі з благоустрою міст та селищ. Славутич — місто міжнародних зв'язків. У цьому важливу роль відіграє міжнародний центр бізнесу «Славутич — XXI століття» з низкою підприємств.

Надзвичайно важливим є те, що в місті не лише збережено, а й розширено мережу соціально-культурних закладів. І тому такий показник, як зайнятість школярів у позаурочний час, становить понад 80 відсотків.

Місто — реалізатор моделей різних можливостей. Доказом цього є різноманітні навчальні й культурно-мистецькі заклади. І особливо претензійний крок: створення в цьому невеликому містечку Центру вищої освіти, у складі філій Чернігівського держінституту економіки та управління, Київського технічного університету, де навчається понад 500 студентів, звісно, переважно славутчан. Триває пошук шляхів відкриття Міжнародного університету з проблем екології, радіології та біотехнології. Як мовиться, до слова і місця.

День народження не забувають і шанують

День міста, або чергову річницю свого молодого життя, у Славутичі відзначають широко, масштабно й ефектно. Це низка концертів, творчих виставок, спортивних змагань тощо. І неодмінно — святкова хода трудових колективів та навчальних закладів. Цього разу вона проходила під гаслом «Любов, Краса та Істина в тобі — Щасливий дім Славутич, Україна!».

Цього року святкували 21-у річницю міста. Молодий і прекрасний Славутич подолав поріг лише третього десятиріччя. Та його досвід виживання і розквіту важить багатьох десятиліть. Це місто справді символ відродження та надії!

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Славутич,
Київська область.

Фото Майї Руденко (ЧАЕС)

На знімку: В. Удовиченко під час святкування Дня міста разом дітками різних національностей перерізає стрічку на відкритті дитячого майданчика, побудованого супермаркетом «Союз».

День скорботи

Естафета поколінь — не пустий звук, якщо її наповнити живим змістом

ЦЕ ПОТРІБНО ЖИВИМ

Хоча Запоріжжя не удостоєно звання міста–героя, воно заслуговує на те, аби подвиг його захисників пам'ятали прийдешні покоління. Адже оборона обласного центру тривала більш як два місяці, що дало змогу вивезти в глибокий тил основу його промислового потенціалу.

Саме неділя 22 червня стала тим днем, який ветерани і молодіжний актив ЗАТ «Запорізький автомобілебудівний завод» вирішили провести разом, щоб доторкнутися серцем до трагічних подій далекої вже Великої Вітчизняної війни. Зранку вони попрацювали над упорядкуванням Очаківського кладовища. Власне, це й не цвинтар, а величезна братська могила, де поховано понад 70 тисяч закатованих і розстріляних фашистами співвітчизників.

Ушанувавши пам'ять загиблих, вирушили на екскурсію місцями бойової слави. Їх у Запоріжжі чимало. Це — і правий берег, де ціною власного життя зенітники зупинили навальний наступ гітлерівської танкової армади на початку серпня 1941-го, і легендарна Хортиця, звідки кілька разів довелося вибивати ворожі десанти, і Дніпрогес, за який полягло стільки радянських бійців, що їх би вистачило на комплектування двох піхотних дивізій, і переправа на Розумівському плацдармі, де в 1943-му розпочалося визволення правобережжя.

Щоб відвідування меморіальних комплексів не перетворилося на формальність, побували в обласному краєзнавчому музеї та в бібліотеках і підготували довідковий матеріал, бо живих свідків тих подій, а тим паче учасників оборони й визволення Запоріжжя вже, на жаль, майже немає. Але розмова вийшла щира й зворушлива, бо до вінків з георгіївськими стрічками додалися спогади Івана Микитовича Хруща, Миколи Івановича Пересипкіна, Леоніда Яковича Полякова, Віктора Миколайовича Шерстюкова та інших заводських ветеранів-фронтовиків.

— А коли на місці переправи у воду опустили вінок із запаленими свічками, навіть хлопці та дівчата не могли стримати сліз, — пригадує голова ради ветеранів Ніна Фірсова. — Це були таке єднання і такий душевний порив, що про них раніше могли тільки мріяти. І ми щиро вдячні заводській молодіжній спілці за те, що вона подбала про відродження справи, яку колись називали естафетою поколінь.

Заводчани називають це простіше — шефство над ветеранською організацією. Саме такий формат спілкування, порадившись із головою профкому Миколою Палієнком, запропонував голова заводської спілки молоді Артем Слободін. Але всім хотілося конкретики, бо підготувати концерт до Дня Перемоги чи професійного свята — одне, а не дати пенсіонерам залишитися наодинці із своїми проблемами — зовсім інше. І, головне, щоб це не перетворилося на рутину і якусь трудову повинність.

Точок для докладання спільних зусиль виявилося і справді багато. У Комунарському районі, який успадкував назву від колишнього автозаводу, акціонерне товариство шефствує над шістьма загальноосвітніми школами. Відповідно, ветеранська організація має комісію з виховної роботи із шкільною молоддю, до чого долучили й молодих автомобілебудівників.

А в загальноосвітній школі № 8 вони разом допомагають оформити музей бойової слави. Для молодих знайшлася робота і в комісії милосердя, бо аж ніяк не всіх пенсіонерів обслуговують соціальні працівники. Крім того, підприємство виділило для кабінетів виробничого навчання деревоматеріали, металоконструкції, старі, але ще придатні інструменти. То хто ж їх розвезе по школах? Правильно, молодіжний актив! А ще є у ветеранській організації виробничо-господарська комісія. Це — коли комусь із пенсіонерів потрібно завезти дрова чи вугілля, полагодити будівлю, викорчувати на дачі старе дерево. От у вільний від роботи час хлопці по черзі і відвідують ветеранів, допомагають упоратися, а заодно й поспілкуються. І дідусь чи бабуся раді такій увазі, і їм приємно, що добру справу зробили. І це зовсім не обтяжливо, коли робити все з душею.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Словацькі генерали вшанували пам'ять співвітчизників

Майже двадцять членів клубу генералів Словаччини прибули до села Калинівки, що у Зборівському районі на Тернопільщині, щоб ушанувати пам'ять співвітчизників, котрі в липні 1917 року загинули в боях з австро-угорськими військами. Тоді під Калинівкою, коли вони воювали у складі російського Південно-західного фронту, полягло понад 190 чехів і словаків. Генерали подякували місцевим мешканцям за те, що доглядають за могилами, а також нагородили медалями двох з них: Олексія Яцуку і Тимофія Мангуса — ветеранів Другої світової війни, які брали участь у визволенні Праги. А золотої медалі Словаччини удостоєний краєзнавець Григорій Баран, котрий багато зробив для встановлення імен загиблих чехів і словаків та увічнення їхньої пам'яті. За працю зі збереження військових поховань вручили відзнаку Міноборони Словаччини першому заступникові голови облдержадміністрації Андрієві Флїссаку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Понад тисячу мешканців Луцька віддали 22 червня останню шану тим, хто поліг за свободу Батьківщини

Тривожні дзвони кафедрального Свято–Троїцького собору 22 червня рівно опівдні повідомили мешканцям Луцька про сумну подію. На Замковій площі за участі всіх християнських конфесій розпочалась панахида за 370 радянськими військово–полоненими, останки яких нещодавно були виявлені на Гнідавській гірці, що навпроти старої частини міста.

Мало хто із теперішніх мешканців Луцька знає про трагедію в'язнів концтабору «Шталах 360», який був створений одразу після окупації міста фашистами. Голодні, виснажені холодом, голодні і хворобами полонені солдати та сержанти Червоної Армії викликали співчуття у місцевих жителів. Навіть діти, побачивши на вулицях колони цих людей, віддавали їм свої шкільні пайки.

За даними комісії із розслідування злодіянь фашистів під час окупації Луцька, з жовтня 1941 по червень 1942 року в концтаборі «Шталах 360» було вбито, померло від хвороб та ран 10 530 людей. Більшість з них знайшла свій притулок у братських могилах на Гнідавській гірці. Прикро, але колишня влада, проголошуючи гасло «Ніхто не забутий, ніщо не забуте», нерідко плюндрувала могили своїх героїв. Так сталося і в Луцьку. Місце масових поховань в'язнів концтабору та розстріляних мирних громадян частково було віддано під забудову. Минулорічного листопада одне з них виявили під приміщенням колишнього пташника. Ексгумація, проведена Волинським бюро судово-медичної експертизи, показала, що це рештки військових, переважно молодих людей.

Понад тисячу мешканців Луцька прийшли 22 червня на Замкову площу, аби віддати останню шану тим, хто поліг за свободу Батьківщини. Сумно було дивитися на 41 оббиту червоною тканиною домовину, виставлену на площі під вежами замку середньовічного Любарта. У цей день сонце світило як ніколи ясно. Таким, як розповідав мій тато-фронтовик, воно було і 22 червня 1941 року. І день теж був недільний.

На двадцяти військових автомобілях, у супроводі бойової машини піхоти, траурний кортеж вирушив вулицями Луцька через Стир на місце останнього притулку героїв **(на знімку)**.

Звучать слова подяки за вчинений невідомими воїнами подвиг від Луцького міського голови Богдана Шиби, представників обласної влади. Чин поховання здійснюють єпископ Луцький і Волинський УПЦ Київського патріархату Михаїл і єпископ Луцької дієцезії римо-католицької церкви Маркіян Трофим'як. Над братською могилою лунають залпи салюту.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Вибухають снаряди Великої Вітчизняної

Днями поблизу села Голубівка Прилуцького району пролунали потужні вибухи. Після того, як місцеві жителі знайшли 8 авіаційних бомб АО-15 та 4 артилерійські снаряди часів Великої Вітчизняної війни, у населений пункт прибув піротехнічний спецпідрозділ аварійно-рятувального загону спеціального призначення Головного управління МНС у Чернігівській області. Він і знешкодив небезпечні знахідки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

РЕГІОНИ

ЛУГАНСЬК

Запрацювала перша енергозбережна промислова електростанція

У Сєвєродонецьку стала до ладу перша в Україні електростанція, яка працює на базі утилізаційної турбодетандерної установки. Електроенергія тут найдешевша та екологічна. Останнє для міста хіміків має велике значення. Місцева влада має намір упроваджувати енергозбережні технології найперше на комунальних підприємствах. Як повідомив голова правління ЗАТ «Енерготехнології» Валерій Тищенко, компанія планує збудувати за три роки ще 22 схожі установки. Це дасть змогу заощаджувати 500 млн. кубометрів газу на рік.

Алла АНТІПОВА.

ЛЬВІВ

Для моста шукають хазяїна

У Львові перекрито рух на Левандівському мосту. Це зроблено на вимогу комісії техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Залізничного району. Міст з'єднує центр з мікрорайоном Левандівка, а також перетинає залізничну колію. Швидкість потягів, які проїжджають під аварійним мостом, було обмежено до 20 км на годину. На аварійність мосту звернули увагу саме залізничники, однак він не на балансі залізниці. Тепер долю мосту вирішуватиме спеціальна комісія, до складу якої входять представники різних організацій — облавтодору, залізниці тощо і, звичайно, місцевої влади.

Ірина ЄГОРОВА.

Або пан, або пропав!

Цифрове телебачення — це не забаганка Національної ради, а єдиний шанс врятувати телебачення

Написати цю статтю змусила дискусія, яка точиться зараз в інтернет–виданнях і пресі щодо впровадження цифрового телебачення. Турбує те, що, не розібравшись у самій технології, дискусанти часто спотворюють реальні процеси. Це робиться або через відсутність знань, або свідомо, щоб таким чином зупинити перехід на цифрове телемовлення. Для перших Національна рада провела семінар, на якому журналістам було надано вичерпну інформацію про різновиди стандартів, проблеми та переваги такого переходу, а також повідомлено, на підставі яких відомостей Національна рада ухвалила саме такі рішення. Іншим, очевидно, жодні аргументи не потрібні.
Але все–таки спробую достукатися й до їхньої свідомості.

Насамперед хочу запевнити, що найголовніше, чим керувалася Національна рада при плануванні переходу на цифрові стандарти, — це недопущення завдання шкоди громадянам. Громадяни повинні отримати від переходу на «цифру» вигоду, зокрема збільшення кількості каналів та отримання якісного сигналу. Але вони також повинні бути захищені від несанкціонованого відключення сигналу.

З другого боку, ми ставили перед собою завдання вчасно «забрати» під цифрове мовлення весь частотний ресурс, який передбачений Женевським планом. Україна не має права втрачати частоти, оскільки така втрата призведе до дефіциту каналів мовлення в майбутньому. Попри небажання зв'язківців, які віддають перевагу розвиткові мобільного зв'язку на частотах, де здійснюється телемовлення, та власників кабельних мереж, які вбачають у розвитку цифрового мовлення загрозу для свого бізнесу, Україна зобов'язана перейти на цифрові стандарти, бо втратить телебачення взагалі. Ми це розуміємо і просимо, щоб про це пам'ятали всі інші. Ми є заручниками глобального технічного переоснащення, а тому необхідно спокійно допомогти державі, а не створювати перешкоди. Якщо сьогодні не робити рішучих кроків до впровадження «цифри», то після 2015 року

держава не зможе захистити бажання людей дивитись українські телепрограми.

Через те, розуміючи важливість переходу, Національна рада, перш ніж ухвалювати якісь рішення, здійснила велику попередню роботу.

Розробляючи поетапний план впровадження цифрового телебачення, протягом півтора року Національна рада аналізувала соціальну складову всіх регіонів України. Підготовлені регіональними представниками телерадіоінформаційні характеристики областей включають відомості про чисельність населення, про кількість домогосподарств, про соціально незахищені групи, про національні меншини, про наявність доступу до кабельних мереж, про наявність супутникових антен, про кількість доступних ефірних каналів, про середню заробітну плату й купівельну спроможність громадян у тому чи іншому населеному пункті.

Інший чинник, який було враховано у плані впровадження цифрового телебачення, — це розвиток кабельних мереж. На нашу думку, розбудова кабельного телебачення свідчить про окремі тенденції: по-перше, глядачів не задовольняє ефірне мовлення, і вони мають потребу в більшій кількості каналів та в якісних і різноманітних за змістом програмах; по-друге, глядачі готові платити за якісне телебачення.

Третій, дуже важливий, фактор — це наявність частотного ресурсу. Аналіз цього фактора дав змогу Національній раді оцінити, наскільки швидко вдасться залучити частотний ресурс на потреби цифрового телебачення. Також важливим є наявність частотного ресурсу хоча б для чотирьох мультиплексів, що забезпечить поліпшення якості зображення та дозволить значно збільшити кількість телевізійних каналів — удвічі або й утричі.

У результаті аналізу всієї отриманої інформації Національною радою було розроблено кілька сценаріїв впровадження «цифри», один із них було апробовано в Києві, і тільки після цього ми підійшли до ухвалення відповідних документів.

Впровадження цифрового телерадіомовлення

почнеться з Одеської, Сумської та Закарпатської областей, бо саме там є значні проблеми з прийняттям сигналу, а також наявний частотний ресурс для впровадження цифрового мовлення. Крім того, ці прикордонні території України потребують особливої уваги з погляду інформаційної безпеки та налагодження відносин із найближчими сусідами — Румунією, Туреччиною, Польщею, Угорщиною, Словаччиною, Росією та ін. До уваги також бралися географічні показники, як-от: гірський рельєф Закарпаття, водні ресурси Одещини, типовий для України рельєф Сумщини з пагорбами та ярами.

На зустрічах із керівниками Сумської, Одеської та Закарпатської областей ішлося про те, щоб органи державної влади на районних рівнях також долучилися до роз'яснювальної роботи. Загалом члени Національної ради та представники Держкомтелерадіо доклали чимало зусиль, щоб інформувати керівників місцевої влади, голів райдержадміністрацій про заходи з упровадження цифрового телебачення та заручитися їхньою підтримкою в роз'яснювальній роботі.

Спроможність населення придбати сет-топ-бокси є одним із ключових питань, від якого залежить поступове і вчасне (до 2015 року) втілення накресленого плану дій, оскільки держава матеріально не здатна забезпечити всіх громадян цифровими перетворювачами сигналу, так само не кожен може їх придбати за власний кошт. Саме тому Національна рада говорить про низьку вартість перетворювача. З цієї причини ми спочатку вибрали два стандарти стиснення сигналу — дешевий MPEG-2 і дорожчий MPEG-4. А коли в цьому році вартість перетворювачів істотно знизилася, то прийняли рішення про запровадження одного стандарту — MPEG-4. Ми визначили кількість малозахищених сімей, які мають отримати перетворювачі за державний кошт. Ми чітко вирахували кількість домогосподарств у цифрових зонах, що дозволило нам зрозуміти, які кошти і в які терміни необхідно акумулювати. Зрозуміло, що Національна рада не буде сама розбудовувати мережі й реалізовувати перетворювачі. Однак при розробці стратегії ми повинні були володіти всіма технологічними й економічними параметрами, які передамо безпосередньо реалізаторам проекту.

Національна рада визначила основні проблеми впровадження цифрового мовлення, це — відсутність вільного частотного ресурсу; інертність громадян; велика вартість; небажання телеканалів долучитися до цих заходів. Аналізуючи європейський досвід і українські реалії, було визначено шляхи подолання цих проблем, зокрема: переведення в цифровий стандарт наявних аналогових перетворювачів, номінали частот яких збігаються з Цифровим планом; надання додаткової послуги громадянам шляхом збільшення кількості програм та зменшення вартості перетворювача сигналу; перерозподіл видатків на проект між державним бюджетом, комерційними структурами та громадянами; поступове збільшення кількості рекламного ринку на перехідний період.

Встановлено основні вимоги: усі причетні до впровадження цифрового мовлення органи влади погоджують свої дії у Плані переходу на цифрове мовлення, усі провайдери програмної послуги одномоментно забезпечують трансляцію програм, усі програми транслюються з однієї точки, усі програми переходять у цифровий стандарт одномоментно по кожній зоні чи групі зон, усі телеканали беруть участь у пропаганді переходу на «цифру».

Визначено також організаційні заходи, які передбачають здійснення Українським державним центром радіочастот прорахунку та погодження діючих частот із подальшою передачею їх до Національної ради; визначення оператора телекомунікацій; визначення концерном РРТ технічної схеми роздачі сигналу та добудову необхідних щоглових споруд, обслуговування передавачів та антенно-фідерної системи; формування Національною радою каналів мовлення (мультиплексів), визначення провайдерів програмної послуги, розподіл програм по мультиплексах та визначення параметрів їх розповсюдження.

Насамкінець хочеться запевнити, що цифрове телебачення в Україні буде, незважаючи на безпідставні інсинуації на адресу Національної ради, непорозуміння між органами державної влади, спроби вилучити частоти для потреб мобільного зв'язку, бажання власників телекомпаній перерозподілити мультиплекси. Ще раз нагадуємо: ми є заручниками глобального технічного переоснащення. І всі зацікавлені сторони повинні докладати максимум зусиль до надзвичайно важливої справи — роз'яснювальної роботи з громадянами, щоб уникнути ситуації, в яку потрапили мешканці Троєщини через некоректні дії ЗАТ «Воля-кабель», коли, не отримавши відповідної інформації з приводу переходу на цифрові стандарти мовлення, вони взагалі були позбавлені можливості дивитися телевізор.

Кілька слів про міжвідомчий конфлікт

Національна рада, згідно із Законом України «Про телебачення і радіомовлення», здійснює впровадження цифрового телебачення в Україні. І тому рішення попереднього уряду на чолі з В. Януковичем про передачу повноважень на створення концепції (програми) впровадження цифрового телебачення Мінтрансзв'язку суперечили частині 2 статті 19 Конституції України, яка зобов'язує органи державної влади та органи місцевого самоврядування діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією та законами України.

Як зазначається в частині 7 статті 22 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», перехід від аналогового до цифрового мовлення здійснюється відповідно до Плану розвитку національного телерадіоінформаційного простору. Національна рада затвердила цей план і згодом внесла до нього зміни, визначивши стратегію та механізм впровадження цифрового телебачення. Ці зміни були погоджені з Національною комісією з питань регулювання зв'язку України і Державним комітетом телебачення і радіомовлення України, а отже, і з державним підприємством, на базі якого буде відбуватися впровадження цифрового телебачення.

Сьогодні українське телебачення отримало від Міністерства транспорту і зв'язку України

ще один «подарунок».

Зв'язківці на догоду окремим мобільним операторам просувають зміни до Національної таблиці радіочастот, якими планують забрати частку ресурсу від телебачення. Звичайно, Національна рада виступає проти такого перерозподілу. Не тому, що захищає власні інтереси, як полюбляють казати деякі депутатки, а виключно з метою захисту інтересів усієї галузі, прав громадян на різнобічне, якісне і багатопрограмне телебачення.

І нарешті, що робити громадянам?

Насамперед необхідно зрозуміти, що впровадження цифрового телемовлення без вас, шановна громадо, неможливе. Інертність чи активність громадян — це проблема всіх країн, які здійснюють цей перехід. Тому треба пам'ятати, що у разі, коли ви не поспішатимете придбати перетворювач, ви гальмуватимете весь процес переходу. А отже, ставитимете під загрозу існування ефірного телебачення після 2015 року. У такому разі громадяни наражають себе на перспективу стати вічним невільником у руках кабельних операторів чи супутникових DTH-платформ.

Тому кілька порад.

1. Громадянам, які планують придбати новий телевізор, варто поцікавитися, чи має пристрій цифровий вхід у стандарті MPEG-4. Перед тим як відключити аналоговий сигнал, провайдери програмної послуги мають надавати населенню докладну інформацію про цифрове телерадіомовлення та пристрої, що забезпечують його роботу, у спеціально підготовлених брошурах, а також на роз'яснювальних заходах. Національна рада вважає за необхідне відкриття колцентру (довідкової служби). Працівники такого центру надаватимуть населенню консультації.

2. Якщо ви не плануєте купувати новий телеприймач, заплануйте видатки на придбання перетворювача, вартість якого не повинна перевищувати 250 грн. Плануйте купувати перетворювач у стандарті MPEG-4. Національна рада бореться за здешевлення «соціального» перетворювача, який дасть змогу приймати сигнал. Проте ми наполягаємо на появі різних перетворювачів — від найпростішого до найскладнішого. Але вам слід пам'ятати, що чим більше у перетворювача функцій, тим більше послуг ви отримаєте у перспективі й тим він дорожчий.

Повторюся, Національна рада вимагає від провайдера програмної послуги проведення роз'яснювальної роботи. Тому всі поради про перехід на цифрові стандарти мовлення ви отримаєте безпосередньо.

Тут я принципово не аналізував розвиток телевізійного рекламного ринку, майбутнє нині діючих та нових телекомпаній, а також місце і роль провайдерів програмної послуги. Але Національна рада розглядала й ці фактори, які можуть стати предметом розмови у подальшому.

Ігор КУРУС,
перший заступник голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

Непривабливий антураж, а що за фактом?

БАЛАНС ТИЖНЯ

ПОЧАТОК НА 8-Й СТОР.

Антураж довкола того, як домовляється між собою влада, мав дуже непривабливий вигляд. Прем'єр-міністр по суті викликала голів держадміністрацій на килим, щоби спитати з них за високу інфляцію, а ті — вкотре проігнорували, порадившись із Банковою. Дитсадок? Я сказав би, килим адміністративного дитсадка. Бо коли приймаються до виконання адміністративні заходи боротьби з цінами, рано чи пізно усе закінчується килимом. Це логічно і зрозуміло — як прийняти до виконання правила техніки безпеки. І доволі зручно, бо килимом, як пломбою на зачиненій шахті, можна знехтувати. Тим паче, якщо килим веде до чергових виборів... Може, хто не знає, то скажу, що заступник столичного градоначальника Анатолій Голубченко, на відміну від інших, з'явився на урядовий килим з твердим наміром сказати, що споживчі ціни зростають під тиском грошей на чергову виборчу кампанію. Але йому не надали слова. Це також одна з особливостей адміністративного килима.

Оприлюднені серед тижня основні показники соціально-економічного розвитку країни за п'five місяців цього року засвідчили, що в травні проти квітня виробництво м'яса скоротилося ще на 32,3 відсотка (до 175 тисяч тонн). Не вдовольняє поки що уряд і слабка (в межах статистичної похибки) динаміка зростання загальних обсягів сільгоспвиробництва. Природно, що за таких обставин уряд наважується на кроки, яких від нього найменше очікували сільгоспвиробники. Так, за словами, Юлії Тимошенко, тваринникам уряд обіцяє повну компенсацію процентних ставок за кредитами на розвиток. Такий само механізм відшкодування кредитних ставок обіцяно й виробникам молока. Окрім цього, прийнято рішення дотувати кожен кілограм живої ваги великої рогатої худоби, починаючи з 330 кілограмів. Аграрії кажуть, що такої гарної новини не чекали, але про переміни судитимуть за фактом, а не за обіцянками.

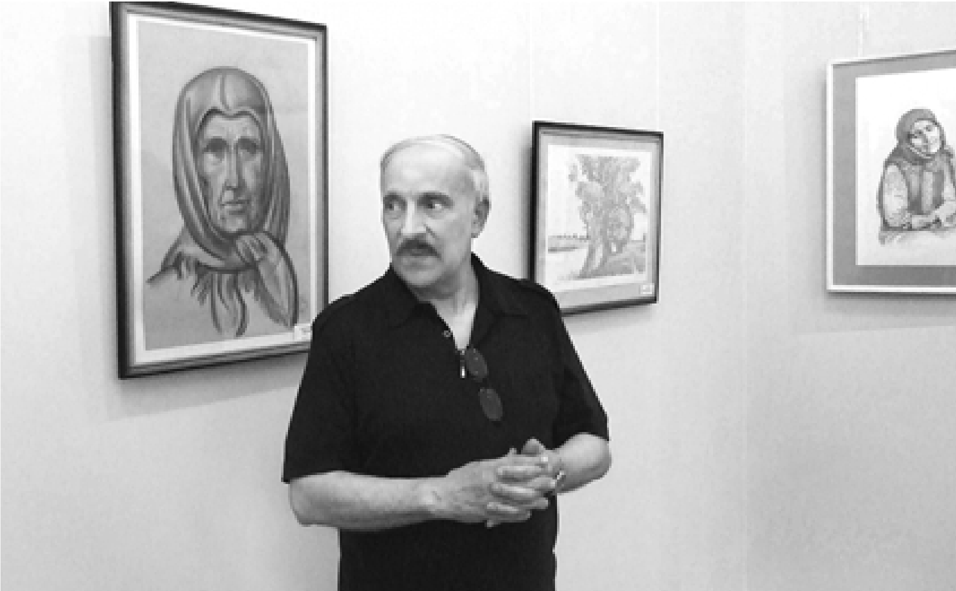
Сергій ВЛАД.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Василь Лопата: «Мама була безвідмовною натурницею»

Народний художник України, лауреат Шевченківської премії Василь Лопата привіз на батьківщину, в Чернігів, унікальну виставку «Мамине ім'я святе». Це хвилююча розповідь митця про матір. Стільки творів, мабуть, не присвятив своїй неньці жоден художник. Але Василь Лопата як виходець із сільської глибинки добре знав красу душі, мужність і трагедію найріднішої і найближчої людини, яка пережила лихоліття голодомору, війни. Рідна мати стала для нього уособленням Подвигу, сили духу. Він вдячно схилявся перед нею за її жертовність, незламність. Адже після загибелі на війні чоловіка Івана Галина Антонівна, попри усілякі труднощі, поставила на ноги дітей. Фактично в її рисах постає образ Матері–України.

— Матуся прожила страшне життя, — казав Василь Лопата. — Це типова героїчна доля у колгоспно-рабській радянській системі.

Малювати неньку художник почав ще під час навчання у професійному навчальному закладі.

— Вона була моєю безвідмовною натурщицею, —пригадував художник. — Матуся відкладала усі хатні справи і сиділа навпроти мене, неквапом оповідаючи про пережите, долі рідних. Я любив її зображувати — покрите зморшками обличчя, просте сільське вбрання. Усе це викликало у мені велику ніжність, любов. Мамі здавалося, що я обрав якийсь непрактичний у житті шлях, питала: «Ти ж хоч на шматок мила заробиш?» Але вона знала, що це мені потрібно...

— Вона завжди проводжала мене за село. Потім очікувала приїзду. Мама ніколи не могла звикнути до дорогого одягу, який я їй, коли більш-менш влаштував своє життя, привозив. Одягала його під час мого приїзду. А потім ховала все те у скриню. Вона звикла до убогого життя. І я її показую такою, яка вона є.

Галина Антонівна прожила 93 роки. Сьогодні її життя продовжилося у майже 50 творах митця. Кожен з творів у виставковому залі Чернігівської обласної організації Спілки художників — ностальгічний спогад про неї.

Час від часу син повертається до рідного образу, немов веде з ним розмову крізь завісу часу. Мама присутня в багатьох ілюстраціях автора до творів Шевченка, Гоголя, «Слова о полку Ігоревім». У доробку митця понад 700 робіт. Для нього вони всі дорогі. Але, мабуть, їх велика сьогоднішня значимість починалась у Новій Басані, що на Чернігівщині, з синівської любові, незрадливості рідному порогу...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: художник Василь Лопата на виставці «Мамине ім'я святе».

Фото автора.

ФОРУМ

«Влада — це щось таке незрозуміле...»

Листи, що надходять до рубрики «Тема», здебільшого відзначаються і чіткою громадською позицією, і пропозиціями з поліпшення роботи державних інституцій. Читачі майже не пишуть про позитивне, тому що їм більше допікає безлад у суспільстві, неможливість домогтися справедливості навіть після ухвалення судових рішень. Окрема тема — прірва між обіцянками політиків перед виборами й справами після них.

Такі реалії нашого життя висвітлюються під рубрикою «Тема». Жанр коментарю передбачає не лише аналіз подій, а й висновки. Оскільки вони не завжди збігаються з думками деяких читачів, то викликають різні, часом протилежні, відгуки — від схвалення до повного заперечення.

У сьогоднішній добірці друкуємо листи, в яких наші передплатники самі розмірковують про діяльність політиків, можновладців, посадовців високого рангу. І вас, шановні читачі, теж запрошуємо до розмови.

Залиште Юлю в спокої!

Немає вже сил читати статті деяких «розумників»-журналістів, а особливо журналісток, котрі лають Юлю за те, що вона начебто не виконує обіцянок, даних виборцям. А як їй їх виконувати, коли в неї зв'язані і руки, і ноги? Адже всі бачать, що їй практично нічого не дають робити. Приміром, Тимошенко хотіла, щоб юнаки в армії не служили, то головнокомандувач Ющенко їй цього не дозволив зробити. Хіба вона може з ним сперечатися?

Так само й з виплатами вкладів Ощадбанку. Звідки взяти гроші, як не з приватизації підприємств? Але знову-таки: затялася соціалістка, яка управляє Фондом держмайна, — і всі плани Тимошенко рухнули. То хіба це вона винна, що люди не можуть одержати свої гроші?

Переконалася: що б не починала Тимошенко, недоброзичливці й заздрісники встромляють палиці в колеса. Та ще журналісти підливають оливи у вогонь: і вдягається задорого, і де взяла на те гроші, не розказує. А яке кому діло до того?

Надія ЧЕПУРНА.

Погребище
Вінницької області.

Згадаймо їхні обіцянки

Деякі читачі звинувачують автора «Теми» в брехні й нападках на Президента і Прем'єр-міністра. Але хто кого обманює? Згадаймо про їхні обіцянки перед виборами. Вони запевняли, що очистять парламент і уряд від олігархів та кланів, позбудуться корупції, а ми житимемо, як європейці. Хто нині у «верхах»? Ті само олігархи, мільйонери й мільярдери, що й раніше. А як зріс обіцяний нам рівень життя? Зріс. Тільки не рівень життя, а ціни — на продукти харчування, бензин, дизпаливо, тарифи у всіх галузях. А підвищені пенсії та зарплати з'їдає інфляція.

Юлія Тимошенко досягла мети — отримала дочасні парламентські вибори, а з ними й посаду прем'єра. Немало цьому посприяла її обіцянка з 1 січня скасувати призов в армію й перевести її на контрактну основу. Обіцянка лопнула, як мильна бульбашка: призов здійснюється, а коштів для контрактної армії немає.

Так само й з поверненням вкладів Ощадбанку СРСР упродовж двох років. І з цим усе ясно: обіцяних на це 20 млрд. грн. у бюджеті немає. Тому свою тисячу не одержали багато людей, котрі зареєструвалися ще в січні. Обіцяне було погашення 2 млрд. заборгованості за ЖКП. Їх також немає, а борги зростають. Але якщо навіть усе-таки вдасться зібрати цього року 20 млрд. грн., то наступного потрібно буде виплатити ще 110 млрд. грн. Якщо так піде й далі, то інфляція сягне 40—50%. Юлія Тимошенко завдяки цим обіцянкам сіла в крісло прем'єра й не виконала їх. Чому не йде у відставку?

Павло РЯБКО.

Харків.

Знаю, життя поліпшиться...

Люди добрі, чому ви такі нетерплячі? Хочете одержати від уряду та Президента все й відразу. Хіба так буває? Не Ющенко й Тимошенко винні, що не виконуються їхні передвиборчі програми. Хіба вони винні, що в коаліції, яку так важко створювали, з'явилася «опозиція», якій вони не дають красти? От і баламутять воду...

Жаль, що помаранчевих не підтримують у їхніх починаннях і заважають їм рухатися вперед. Але я переконаний, що зміни в країні можливі лише під керівництвом нинішньої правлячої коаліції. Тоді й життя поліпшиться, я знаю.

Валентин ЧЕРКАСОВ.

Одеса.

Не таланить Україні

Не таланить Україні з керівниками держави та й годі. Нічого вони не роблять і тільки виколупують бруд і рознесять по цілому світу. Бачите, Кравчук пишається тим, що до слова «голод» додав «мор». І назвав лихо голодомором. Ющенко бажає ще більшого: увійти в історію за рахунок визнання голоду геноцидом народу. Запитати б його: «Навіщо?» Чи від того будемо краще жити, додасться робочих місць, побудуємо нові чи відремонтуємо старі дороги чи, бодай, тротуари? Чому в Росії, Казахстані, Білорусі такі розумні діячі, а тут — хоч плач. Немає в нас з кого вибирати чи ми такий народ, що не вміємо готувати президентів?

Віталій БАТРАК.

Полтава.

«Наша влада — це щось таке незрозуміле...»

Журналісти повинні бути в опозиції до будь-якої, навіть хорошої, влади. Влада українська — це щось таке незрозуміле. Продає стратегічні об'єкти, ось-ось почнуть продавати землю. Що залишиться нам, тим, кого еліта називає «пересічними», «маленькими» українцями, — таким собі сміттям на стратегічно важливій території? Україна — це територія чи народ? Чому наша «еліта» — слухняний інвестор зарубіжної промисловості? Адже всі, хто вважає, що до неї належить, носять взуття від іспанця, вбрання — від француза, авто мають від японця, вино п'ють від італійця тощо. Не сприймайте мої слова буквально, але подивіться самі, що в них вітчизняне? Зробили політику азартним бізнесом, а нам залишили мову й патріотичні гасла...

Пенсіонери ще якось витерплять таку наругу — скільки їм залишилось? А молодь? Немає роботи, немає перспективи. За даними ЗМІ, 5—7 млн. українців (та й політики називають таку само цифру), переважно мешканці західних областей — вважається, що найбільш патріотичних, — працюють за кордоном. Виходить, голий патріотизм не всіх приваблює? А наші політики у словах змагаються одне з одним, хто з них більше любить Україну...

Після Другої світової війни один француз, звернувшись до нації, сказав: «Французи! Якщо ми хочемо залишитися нацією, то повинні вбиратися у французьке, їздити на французьких машинах, їсти французьке!» Наші правителі теж про це, буває, кажуть. Але, по-перше, вони кажуть це лише для виборців. Бо не зводять підприємств, не виробляють власної продукції, такої само високоякісної, як імпортна. Бо еліті все одно, з чого одержувати прибутки, — зі свого товару чи з імпортного. З імпортного навіть краще, бо не болить голова ані за виробництво, ані за робітників, ні за їхнє соціальне забезпечення. Пограли словами про національний патріотизм, обов'язково про мову, деколи кинули кістку народу, зіштовхнули лобами схід і захід, а самі згори спостерігають, що воно там унизу робиться. Вибачте за злий лист, але таке життя.

Володимир ЛАКИЗА.

Ціпки
Полтавської області.

Не забувати про совість

Виплата знецінених заощаджень насправді надважлива справа — завдяки уряду Юлії Тимошенко, яка виконує свою програму. Це вже не обіцянки-цяцянки, а подія для зневірених людей. Яким лицеміром треба бути, щоб кричати, що це — передвиборний піар! Піарте й ви, тільки, будь ласка, ділом. Уряд вирішує питання поліпшення роботи податкової інспекції, митниць, забезпечення газом і нафтопродуктами, а також без посередників провадиться прозора приватизація. А це і є початок боротьби з криміналом, початок очищення від кримінальної мерзоти.

Чому в гріхах ми звинувачуємо когось іншого? А де ми? Де керівництво районних і міських банків, хто переймається організацією порядку в чергах, вихованням у людей поваги до ближнього? Журналісти не повинні забувати про совість і честь. Я — проти цензури, за свободу слова, проти заборони тем для дискусій, але хочу побажати авторові рубрики «Тема» не дратувати читача, не паплюжити все українське та слугувати іншій державі, а виховувати й культивувати повагу до своєї країни.

В. ОВРАМЕЦЬ.

Синельникове
Дніпропетровської області.

Від автора рубрики «Форум». ***Надруковані сьогодні листи — лише дещиця з тих, що надійшли на коментарі рубрики «Тема». Цього разу ми свідомо дібрали ті, де читачі, а не журналіст висловлюють свої думки про діяльність української влади та політиків. Хтось вважає, що вони працюють саме так, як і треба, інші вважають, що ні.***

Цікаве спостереження: читачі, котрі не згодні з автором «Теми», як, приміром, В. Оврамець з Синельникового, вважають, що журналіст передусім повинен не так інформувати читачів про події чи коментувати дії влади, як виховувати «в народу почуття патріотизму та любові до держави». А критика можновладців — це начебто «наруга над усім українським». Трохи дивно, адже навіть за радянських часів, коли Компартія вважала журналістів своїми привідними ременями й теж ставила перед ними завдання виховувати у радянських людей патріотизм, любов до неї і її вождів, вона все-таки навчала «дихати в потилицю» партійним, державним і господарським керівникам. Щоб не зазнавалися, не відривалися від народу, краще дбали про його соціальні потреби. Часи змінилися: нині кожен має робити свою справу. Батьки — виховувати, вчителі — навчати, можновладці та політики — управляти так, щоб нам, громадянам, було чим пишатися. А журналісти... Журналісти, ЗМІ — дихати в потилицю політикам і можновладцям, щоб ті дбали про народ, не зазнавалися, не крали, не зажиралися, жили за статками. Адже тільки так — через пресу — народ може контролювати тих, кого обрав. Хто думає інакше?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Зароблена скибка — краще за крадений коровай

Чи варто казати, що без якісного насіння високих урожаїв не зібрати. І тому добрий господар заздалегідь дбає про їх закупівлю.

У аграріїв Одеського регіону, втім, як й інших областей півдня України, давно склалися добрі відносини з держпідприємством «Експериментальна база «Дачна».

Директор перестав з'являтися на роботі

Воно є структурним підрозділом Селекційно-генетичного інституту (СГІ) — національного центру насінництва й сортознавства, що входить до складу Української академії аграрних наук. Основна його діяльність — вирощування й реалізація насіння сільськогосподарських культур високих репродукцій. Позитивних рекомендацій ні селекційно-генетичний інститут, ні ЕБ «Дачна» не потребують — їх уже давно дали високі врожаї, отримані в господарствах-партнерах.

З 2004 року база «Дачна» стала самостійним суб'єктом господарювання, і до листопада 2005 року його директором був Сергій Кліщевський. Відповідно до підписаного з ним контракту, він ніс повну матеріальну відповідальність за всі операції підприємства, мав право одноосібного підпису на фінансових документах, самостійно розпоряджався всіма коштами.

Ніхто абсолютно не сумнівався в тім, що справи на підприємстві в цілковитому порядку: ведеться відповідно до чинного законодавства звітність, регулярно сплачуються податки. А заробітну плату співробітникам видають у точно визначений термін.

Ця впевненість зникла навесні 2005 року, коли в СГІ тривала перевірка КРУ. Ще не було підписано акта перевірки, а директор Сергій Кліщевський раптом перестав з'являтися на роботі. На численні звернення директора СГІ пояснював, що він на лікарняному, що виникли сімейні проблеми тощо. У такому режимі, без постійної присутності керівника, у ДП «ЕБ «Дачна» пройшла найгарячіша пора — жнива.

У вересні 2005 року раптом стало відомо, що ДП «ЕБ «Дачна» подала позов про стягнення великої заборгованості — майже півтора мільйона гривень. Тоді СГІ, як вищестояща організація, направив у ДП «ЕБ «Дачна» перевірку, щоб визначити, в якому стані насправді перебуває підприємство. Однак директор не захотів брати участі у перевірці, знову-таки, немов щитом, прикриваючись тим, що хворіє. До речі, хвороба не перешкодила йому завершити в жовтні 2005 року дві великі угоди.

Так, у грудні 2004 року Кліщевський підписав договір про надання ДП «Дачна» маркетингових послуг з ТОВ «Євротехсервіс», яке мало допомагати ДП «Дачна» ефективно реалізовувати насіння сільгоспкультур. При цьому ТОВ «Євротехсервіс», за даними органів статистики, займається будівництвом споруд. Однак, мабуть, це не зашкодило поєднувати будівництво з таємними маркетинговими послугами. У червні 2005 року між Кліщевським і ТОВ «Євротехсервіс» було підписано низку документів, наприклад, перелік покупців, яких нібито залучило ТОВ «Євротехсервіс». Але в списках нібито залучених покупців були зазначені всі ті підприємства, які багато років і так купували насіння в ДП «Дачна». Згодом, уже під час розслідування кримінальної справи, керівники всіх цих покупців підтвердили, що ніякого ТОВ «Євротехсервіс» ніколи в очі не бачили. На цій підставі директор підписав акт прийому-здавання виконаних робіт з ТОВ «Євротехсервіс» і передав у бухгалтерію підприємства документи на оплату. Після цього ДП «Дачна» стала винна ТОВ «Євротехсервіс» 131420,00 гривень. Кліщевський підписав з ТОВ «Євротехсервіс» додаткові угоди від 15.07.2005 № 1 і від 30.09.2005 № 2, згідно з якими, на підставі особисто підписаних Кліщевським накладних і доручень, у липні й вересні 2005 року на адресу ТОВ «Євротехсервіс» були відвантажені насіння й металобрухт. Все це здійснювалося відповідно до особистих розпоряджень Кліщевського й силами сторонніх людей, без залучення працівників ДП «Дачна».

Насіння вивозили, коли було храмове свято

У жовтні 2005 року Кліщевський підписав договір від 03.10.2005 № 03/10 з ТОВ «Юнітек» про поставку насіння, видав розпорядження виписати видаткову накладну, особисто її підписав, особисто наклав резолюцію на дорученні, спеціально вийшовши із чергового лікарняного, у результаті чого з господарства було відвантажено насіння на суму 401355,00 гривень, без ніякої передоплати, хоча в графі «умови відпуску» накладної зазначено «передоплата». Варто сказати, що насіння вивозили у вихідні дні, коли було храмове свято, і тими самими людьми, які вивозили насіння для ТОВ «Євротехсервіс».

Працівники господарства вказували, що насіння вивезла та сама людина, яка зберігала від імені ТОВ «Могуй» в ДП «Дачна» ізюм, завезений з Придністров'я, якийсь Андрій чи Сергій, дані якого нескладно було встановити з договору з ТОВ «Могуй».

Що характерно, на момент, коли Кліщевський, вчинивши цілий ряд усвідомлених дій, видав розпорядження на відпускання насіння і ТОВ «Євротехсервіс», і ТОВ «Юнітек», обидва підприємства були вже ліквідовані, причому в один день, за позовом прокуратури, тим самим суддею.

Звичайно, після того, як під час перевірки КРУ ці та інші порушення були виявлені, ДП «Дачна», уже з новим директором, спробувало повернути собі кошти в судовому порядку, однак, оскільки обидва підприємства були ліквідовані в судовому порядку, правонаступників у них, звичайно, не було, звертатися можна було тільки до того, хто й ініціював всі ці процеси — С. Кліщевського.

ДП «Дачна» і СГІ звернулися із заявою до прокуратури. Спочатку, незважаючи на всю очевидність того, що відбувається, Біляївською міжрайонною прокуратурою Одеської області було відмовлено в порушенні кримінальної справи. Біляївський міжрайонний прокурор залишив це рішення свого помічника без змін. Нарешті, на підставі зазначених і багатьох інших фактів, наприклад, що з території ДП «Дачна» за наказом Сергія Кліщевського було вивезено насіннєочисну техніку, також вихідного дня й за його особистим розпорядженням, що зникли документи бухгалтерського обліку ДП «Дачна», замість яких залишилася тільки адресована головному бухгалтерові розписка С. Кліщевського про те, що документи він забрав під свою особисту відповідальність.

Під час розслідування фактів, зазначених в акті перевірки КРУ, органи податкової міліції спочатку довго шукали Кліщевського, потім директорів ТОВ «Юнітек» і ТОВ «Євротехсервіс». Знайшлися вони одночасно. І директор ТОВ «Юнітек» А. Горелихін, і директор ТОВ «Євротехсервіс» С. Крупп висунули свою версію того, що сталося. Вони пояснили, що жодних угод з ДП «Дачна» не мали. Однак в 2005 році їхні офіси були за адресою м. Одеса, вул. Базарна, 68, кв. 1. Цю квартиру їм, а також ще декільком підприємствам здавав в оренду її власник. Отож у цій квартирі, де одночасно орендували приміщення декілька підприємств, кожне з них самостійно проводило ремонт за допомогою бригади робітників з Придністров'я під керівництвом якогось Андрія. Директори пояснили, що під час роботи у них зникли штампи підприємств, чисті аркуші з підписами, але до міліції вони не зверталися, тому що печатки не зникали. Можливо, саме ці штампи й печатки були використані при оформленні документів із ДП «Дачна». Варто сказати, що ці пояснення повинні були б породити більше запитань, ніж відповідей. Наприклад, яким чином якнайменше дві фірми одночасно з 5-7 особами в кожній могли працювати в одній і тій самій квартирі, який ремонт вони послідовно здійснювали, невже за такої кількості людей квартира й документи в ній могли залишатися без догляду, яким чином відбитки печаток на нібито зниклих порожніх аркушах могли бути нанесені так, щоб згодом з'явитися саме в потрібному місці на накладних, які друкувалися в ДП «Дачна», як могли з'явитися в робітника Андрія бланки доручень суворої звітності від обох підприємств, які, як відомо, рахуються й списуються поштучно й про зникнення яких, до речі, жоден з директорів не заявляв. Те, що в ході розслідування міфічний Андрій, якщо судити за показаннями Горелихіна, Круппа та інших, змінював зовнішність, теж нікого не збентежило.

Позитивних рекомендацій ні селекційно-генетичний інститут, ні ЕБ «Дачна» не потребують — їх уже давно дали високі врожаї, отримані в господарствах-партнерах.

При цьому, одночасно зі здійсненням вищевказаних двох угод з ТОВ «Євротехсервіс» і ТОВ «Юнітек», Кліщевський підписав ще один договір на суму більш як 1500000 гривень із ТОВ «ПТК-Сервіс». Кліщевський вирішив передати цьому підприємству дебіторську заборгованість цілком платоспроможного підприємства, ТОВ «ПТК-Сервіс» одразу звернулося до суду за стягненням, попутно збільшивши цю суму до 2000000 гривень. При цьому за передачу права на одержання даної заборгованості ДП «Дачна» не одержувала нічого. Натомість ТОВ «ПТК-Сервіс» зобов'язувалося в майбутньому надати ДП «Дачна» ПММ, у невизначеній кількості й за незафіксованою ціною. Інакше кажучи, коли-небудь міг настати момент, коли ТОВ «ПТК-Сервіс» відвантажило б державному підприємству один літр дизпалива за ціною 1,5 мільйона гривень? Коли ДП «Дачна», уже в особі нового керівництва, спробувало розшукати ТОВ «ПТК-Сервіс», з'ясувалося, що за адресою м. Одеса, вул. Канатна, 41, кв. 5 про ТОВ «ПТК-Сервіс» ніхто ніколи не чув, а жителі цієї квартири жодних договорів оренди не підписували. Хто підписав від їхнього імені договір оренди з ТОВ «ПТК-Сервіс» — невідомо. Цікаво, як з'ясувалося, що існує ще один договір оренди тієї ж квартири, також підписаний без відома жителів цієї квартири, хоча й завірений місцевим ДЕЗом, але вже з ТОВ «Юнітек», яке згодом так вдало одержало без усякої оплати насіння на суму понад 400000 гривень за розпорядженням Кліщевського. Особливо примітно те, що договір від імені ТОВ «Юнітек» підписав співзасновник ТОВ «Юнітек» — власник квартири по вул. Базарній, 68, кв. 1, у якій таємним чином зникали печатки й штампи розміщених у ній ТОВ «Євротехсервіс» і ТОВ «Юнітек», і таким же таємним чином з'являлися документи, які не мають ніякого відношення до даної квартири підприємств, наприклад, ДП «Дачна».

Ця кримінальна справа сьогодні в центрі уваги сільгоспвиробників Одеської області. Аграріїв хвилює питання: чи зможе домогтися позитивного рішення питання про відшкодування збитків.

Слід зазначити, що насіння, відвантажене ТОВ «Юнітек» із ДП «Дачна», було знайдено під час слідства з порушеної кримінальної справи в Миколаївській області. Директор господарства, у якому виявили насіння (причому із сортовими документами, у яких було зазначено їхнє походження із ДП «Дачна») спочатку пояснив, що продаж йому насіння від імені якогось ТОВ, документи якого також зберігалися за адресою вул. Базарна, 68, кв. 1, для нього організував Кліщевський. Але потім спочатку довго не міг доїхати до суду, то раптом зникаючи дорогою до

суду, то через недугу, а згодом, нарешті знайшовши в собі сили до суду дійти, від цих показань відмовився.

Якщо говорити мовою Кримінального кодексу

Фактично сталося наступне. Держава довірила директорові держпідприємства Кліщевському майно — насіння та інше на суму 532775,02 гривень. Кліщевський вчинив низку дій: оформив ряд документів, підписав їх, віддав розпорядження на відвантаження, завдяки яким це майно зникло. Відповідно до ст. 191, ч. 5 КК України, навмисна розтрата довіреного посадовій особі майна, що призвела до тяжких наслідків (завдання збитків у півмільйона гривень кваліфікується саме як тяжкі наслідки), карається ув'язненням на строк від 7 до 12 років, конфіскацією майна тощо. Внесення в офіційні документи свідомо неправдивих відомостей (наприклад, внесення умови «передоплата» у відвантажувальні документи ТОВ «Юнітек») містить у собі ознаки злочину, передбаченого ст. 366, ч. 2 КК. Саме так дії Кліщевського кваліфікував спочатку слідчий і прокуратура.

У ході вже судового слідства прокуратура, бачачи, як Кліщевський уже рік з'являється на судові засідання, при цьому вже два роки не працюючи й не маючи, за його словами, ніяких джерел доходу, визнала, що ознаки зазначених злочинів у діях Кліщевського відсутні, а майно на суму 532775,02 гривні зникло у державного підприємства через недбалість Кліщевського. Суд звільнив Кліщевського від кримінальної відповідальності за амністією, а також вирішив, що завданий півмільйонний збиток ДП «Дачна» може стягнути в загальногромадянському порядку.

ДП «ЕБ «Дачна» звернулося в прокуратури Приморського району, м. Одеси, Одеської області, Генеральну прокуратуру по допомогу, однак звідусіль отримало формальну відповідь, в якій підприємству радили оскаржити постанову про звільнення від кримінальної відповідальності самостійно. Звичайно, ДП «ЕБ «Дачна» так і зробило, звернувшись у встановленому законодавством порядку й строк із двома апеляціями, перша з яких була подана ще 30 листопада 2007 року. Відповідно до Кримінально-процесуального кодексу справа має передаватися до апеляційного суду в найкоротший термін, і не більш як, загалом, протягом трьох тижнів. Однак кримінальна справа за обвинуваченням Сергія Кліщевського дотепер перебуває в суді першої інстанції й в апеляційний суд з незрозумілих причин не передається. 5 березня 2008 року ДП «ЕБ «Дачна» у відповідь на свій запит одержало відповідь від судді В. Іванова, котрий розглядав справу в суді першої інстанції, про те, що справа досі перебуває в суді першої інстанції, тому що з нею знайомиться обвинувачуваний Кліщевський і його адвокат. Важко сказати, що обвинувачуваний хоче для себе побачити в справі, з якою був ознайомлений при передачі в суд, і яка слухалася рік, а не зрозуміло, чому ознайомлення займає в нього стільки часу, якщо відповідно до КПК суд надає можливість для ознайомлення зі справою в строк, установлений для подачі апеляції, тобто в нашому випадку, протягом семи днів з моменту винесення оскаржуваної ухвали.

Ця кримінальна справа сьогодні в центрі уваги сільгоспвиробників Одеської області. Багато хто з них підтримує ділові, засновані на дотриманні фінансової дисципліни, відносини із Селекційно-генетичним інститутом, з експериментальною базою «Дачна». І, звичайно, аграріїв хвилює питання: чи зможе домогтися позитивного рішення питання про відшкодування збитків, які сталися за участі Сергія Кліщевського. Від відповіді на це запитання залежить не лише ділова репутація підприємства, а й обсяги подальшого співробітництва.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Куди зникло майно на суму 532775,02 гривні?..

Багатії із Голландії допомагають нам ремонтувати лікарню

Зарубіжних інвесторів у Мурованi Курилівці на Вінниччині привели... діти

РЕАЛІЇ

31 травня ц. р. у провінції Гронінген (Голландія) відбувся піший похід мальовничими місцями краю. Зібрані кошти за участь у ньому передадуть на ремонт лікарні в Мурованих Курилівцях, що на на Вінниччині. Організували акцію члени клубу багатих людей «Ротері клуб» згаданої провінції. Таке рішення вони прийняли на засіданні клубу, на яке запросили головного лікаря Мурованокуриловецької районної лікарні Мирослава Олійника та заступника голови райдержадміністрації Наталію Камінську.

— Перед кожним членом клубу на столі лежав аркуш паперу з фотознімками операційного і хірургічного відділень нашої районної лікарні, — каже Наталія Камінська. — На зворотній стороні багатії вписували цифру. Кожен зазначав ту суму коштів, яку він обіцяє внести на ремонт лікарні в далекому від Гронінгена селищі Мурованi Курилівці.

Багаті по-своєму дивакуваті: їдять на фуршеті пісну картоплю

Перед тим, як провести згадане засідання клубу, троє його членів побували в Мурованих Курилівцях. «Коли заходили в палати нашої лікарні, затуляли носи, — усміхається Наталія Камінська. — А про можливість ремонту інфекційного відділення сказали, що його простіше згорнути бульдозером і побудувати нове, ніж ремонтувати».

Гості самі вибирали, що їм фотографувати. На засіданні клубу представили ті фотознімки, що найбільше відображають убогість нашого лікарняного закладу. Прозвітували про поїздку, а тоді надали слово гостям з Мурованих Куриловець. «Нам з Мирославом Вікторовичем уже можна було й не виступати, — каже пані Наталія, — голландці й без наших аргументів знають, у якому жалюгідному стані наша медицина. А в них що п'ять років, то повністю оновлюється обладнання, інструментарій. Вони його нам передають і кажуть: може, колись настане час, що ми ще у вас будемо просити. І це не жарт. Згадують випадки з історії, коли розвинуті цивілізації самі себе зживали».

Найбільше гостей з Вінниччини здивувало застілля. Після засідання кожному подали порцію вареної картоплі, ще й пісної, і щось на зразок парової котлети. Запити принесли кому каву, кому — чай. І все. Наші кажуть, що так і не зрозуміли, чим саме викликана така пісна трапеза багатих людей.

Мільйон гривень із Країни тюльпанів

Уже вісім років мурованокуриловецькі лікарі підтримують контакти з багатіями з Голландії. За цей час на реконструкцію і розвиток лікарні отримали матеріальну допомогу приблизно на один мільйон гривень. Головлікар Мирослав Олійник каже, що половина цієї суми — це «живі» кошти, решта — вартість обладнання та техніки. Наприклад, усі 155 лікарняних ліжок у відділеннях — з Країни тюльпанів. Вони — багатофункціональні, з матрацами для запобігання пролежням. «Частину ліжок ми вже передали в дільничну лікарню нашого району», — уточнює Мирослав Вікторович. — А зараз на митному оформленні перебуває ще тридцять лікарняних ліжок.

Перший вантаж з Голландії у Мурованих Курилівцях отримали на початку 2000-го. «У нас тоді були дуже скрутні часи», — згадує головлікар. — Функціональні ліжка, апарат для ультразвукової діагностики, комп'ютер, чотири кювези для недоношених дітей (загалом їх зараз мають вісім). Один транспортний кювез передали в обласну дитячу лікарню. Його в районі мало використовували. Для підвезення таких немовлят у межах області потрібен більше. Обласній лікарні імені Пирогова «перепав» доставлений із Голландії автомобіль швидкої допомоги марки «Шевроле». Він швидкохідний, у масштабах області затребуваний більше. Взамін отримали два авто.

— З обладнанням багато клопоту, — наголошує головлікар, — тому намагаємося майже не брати його. По-перше, пройти митницю дуже непросто. По-друге, ще більше проблем з сертифікацією. Голландці це розуміють. Знають, що все це можна тепер придбати і в нас. Тому стараються допомагати коштами.

«Якщо можна допомагати дітям Уганди, то чому це не зробити для дітей з Куриловець?...»

Привели голландців у Курилівці діти Наталії Камінської. Її донька Оксана одружилася в Голландії. Син теж там працює. Оксана спершу мала роботу в університеті. Одного разу викладачам повідомили про можливість здобуття гранту для допомоги дітям Уганди. «Якщо можна допомагати дітям Уганди, то чому те саме не зробити для дітей з Куриловець?» — подумала дівчина. Зателефонувала мамі, попросила, щоб та передала їй знімки з дитячого відділення райлікарні. Наш стенд вразив членів журі більше, ніж африканський. Так Оксана заробила перші 2,5 тисячі євро, які передала на свою малу батьківщину. Мама каже, що донька цим дуже пишається. Бо тепер у дитячому відділенні знають, що воно змінило вигляд завдяки її старанням.

Коли Оксана розповіла про це батькам чоловіка, ті теж вирішили долучитися до допомоги українцям. Андрі Вреєман, так звати її тестя, запропонував створити недержавну організацію. Бо державним структурам зарубіжні спонсори не допомагають.

— Ви допоможіть собі на гривню, а ми вам допоможемо на десять, — так казав він тоді своїй родичці пані Наталії з Мурованих Куриловець.

— Ми внесли по гривні, дехто по десятці, — каже пані Наталія, — а голландці — по сто євро. Так, на кошти голландців і українців була створена спілка «Надія» для надання допомоги Мурованокуриловецькій районній лікарні.

Голландці дуже прискіпливі. Вони мають знати все в подробицях — кому і на що конкретно дають гроші. А ще — як саме використовуються кошти. «Чи не найбільше замучили своїми вимогами наших будівельників, — каже пані Наталія. — Коли робили санвузол у приміщенні лікарні, контролювали навіть ширину швів між облицювальною плиткою».

Членів спілки «Надія» лікують безплатно

Спершу непросто було роз'яснювати людям, що воно таке ця спілка і навіщо здавати гроші. «Перші внески були символічні, по одній гривні на місяць, — продовжує Наталія Камінська. — Заохочували в спілку певними пільгами. Безплатно робили рентген, лабораторні дослідження, так само безкоштовно можна було пролікувати один зуб...»

Тепер у спілці більше двох тисяч людей. Щомісяця вони сплачують по п'ять гривень внесків. Лікування для таких у стаціонарі повністю безплатне. «Торік на розвиток лікарні витратили сто тисяч гривень спілчанських коштів, — каже головлікар Мирослав Олійник. — Щоб порівняти, багато це чи мало, то з бюджету на лікарню дали 150 тисяч гривень».

— У Голландії кожен, хоче він чи ні, зобов'язаний платити страхові медичні внески, — доповнює інформацію Наталя Камінська. — Мої діти, наприклад, щомісяця вносять на медицину по 150 євро. Багато. Але така вимога».

Кардіологічна діагностика в Мурованих Курилівцях одна з кращих в області. «Де це ви такі детальні обстеження робили, запитують наших хворих, які пред'являють їх результати у Вінниці чи Києві, — каже головлікар. — Денний стаціонар у нас теж — частинка Європи. В цьому році матимемо сучасне стоматологічне відділення. Якби не голландці... Якщо дотримають даного слова, то й операційний блок у нас буде сучасний».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: умови у денному стаціонарі в Мурованокуриловецькій лікарні не гірші, ніж у голландців, за кошти яких обладнано відділення.

Фото автора.

ПЕРСПЕКТИВИ

Ех, дороги — пил та туман...

Щорічно у вітчизняні автодороги «закопують» мільйони гривень народних грошей, але шлях наш ліпшим не стає. Чому?

Знаєте, що сказав міністр транспорту і зв'язку України після повернення з Лейпцига, де проходив Міжнародний транспортний форум? Навожу дослівно з прес-релізу Мінтрансзв`язку: «Мій візит до Німеччини став відправним пунктом: я зрозумів, що в Україні мають бути дороги німецької якості, які виведуть нашу країну на гідний європейський рівень».

За всієї поваги до посадової особи (на жаль, не було нагоди поспілкуватися з Йосипом Вікентійовичем Вінським просто як із громадянином і автолюбителем) так і підмиває запитати: а якби форум проходив у Франції, Іспанії або Швейцарії, ми що почули б?

І чи в цьому взагалі річ? Буквально напередодні візиту пана міністра на такий представницький «саміт вищого рівня», де, згідно з тим самим повідомленням для преси, були присутні «ключові персони політики, бізнесу й промисловості більш як з 50 країн», українська громадськість мала задоволення ознайомитися з іншими відомостями. Рахункова палата України оприлюднила результати аудита використання засобів держбюджету й кредитних ресурсів на будівництво, реконструкцію й капітальний ремонт автомобільних доріг державного значення.

З тексту випливає, що в 2007 році витрати на розвиток і утримання мережі автодоріг збільшилися порівняно з 2006 роком майже вдвічі, а порівняно з 2003 роком — у 6 разів. Водночас на будівництво нових доріг і реконструкцію сучасних магістралей спрямовувалося лише чверть коштів, решта (75 відсотків) — на ремонти вже наявних. Проте лише 13 відсотків доріг державного значення відповідають стандарту 1-ї категорії.

Виходить одне з двох: або гроші виділяли незначні, або ремонти вели неякісні. Висновки аудиторів відмітають усілякі сумніви на цей рахунок і звучать фактично вироком для державної служби автомобільних доріг «Укравтодор»: в 2007 році 237 млн. грн. використовувалися неефективно. У результаті державі завдано збиток більш як на 21 млн. грн. Перевірками також встановлено, що планування витрат у сумі понад 733 млн. грн. проведено з бюджетним правопорушенням. При цьому не тільки «Укравтодор», а й Мінфін, Держказначейство допустили неефективне управління державними коштами на суму майже в 63 млн. грн.

Як бачимо, гроші чималі, й питати за них мають серйозно. Тим паче що про якість наших доріг, хоч і побічно, але сам міністр сказав: до Європи вони не приведуть. Але в тім-то і біда, що навіть претензії (про обвинувачення розмова окрема!) висунути нікому. Змінюються уряди й автоматично — склад керівництва відомчих структур. Це вже як закон у нашій країні.

А щодо конкретних законів, то їх виконання є справою абсолютно добровільною. Так, на порушення Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» протягом семи (!) років не створено Державний дорожній фонд, не розроблено Порядок управління коштами дорожніх фондів. «Це дає можливість уряду і «Укравтодору» маніпулювати виділеними на дорожню галузь бюджетними коштами», — йдеться в інформаційному повідомленні Рахункової палати. За її даними, з 2002 року на розвиток дорожньої галузі залучено 1 млрд. 510 млн. доларів і понад 438 млн. євро кредитних коштів. Із грошей, отриманих в 2007 році під державні гарантії, на рахунках «Укравтодору» залишаються невикористаними майже 51 млн. грн. Водночас не завершено будівництво дороги Київ—Чоп за проектом з Європейським банком реконструкції і розвитку (термін будівництва порушують з 2006 року), не розпочато здійснення концесійного проекту Львів—Броди. Ще 13 млн. грн. заморожено на будівництві дороги Львів—Краковець. Міністерство транспорту і зв'язку України, дійшли висновку аудитори, не забезпечило реалізації державної політики й стратегії розвитку автомобільних доріг, а «Укравтодор» з численними порушеннями керує державними коштами і залученими кредитними ресурсами.

Про результати аудита колегія Рахункової палати поінформувала Верховну Раду й Кабінет Міністрів України. І що? Та нічого! Слідом за цим з'являється інше повідомлення. Тепер уже «Укравтодору». Виявляється, відповідно до держбюджету-2008 ця організація має намір залучити чергові кредити іноземних банків під урядові гарантії на суму 160 млн. доларів. Переговори в розпалі!

Але ще більш цікавий інший факт. Мінтрансзв'язку розробило й виносить на громадське обговорення проект концепції програми з реформування системи державного управління автомобільними дорогами загального користування. Мета реформи — привести дорожнє господарство до сучасних ринкових конкурентних умов, розділити відповідальність органів влади за транспортно-експлуатаційний стан автомобільних доріг державного й місцевого значення, підвищити контроль над фінансовими потоками і якістю виконуваних дорожніх робіт. При цьому одне з першочергових завдань — реорганізувати «Укравтодор» і створити урядовий орган державного управління в складі Мінтрансзв`язку.

А тепер дозвольте фінальну цитату. Під час нещодавнього «круглого столу» фахівців транспортної сфери, котрі обговорювали транзитні можливості нашої країни, президент ЗАТ «Українські транспортні коридори» Григорій Степанський, який назвався радником міністра транспорту і зв'язку, сказав буквально таке: «Наше міністерство транспорту і особливо «Укравтодор» протягом багатьох років орієнтуються тільки на ремонт і реконструкцію наявних доріг і категорично протистоять будівництву нових доріг. З 2002 року законом затверджено Генеральну схему планування території України, відповідно до якої ми підготували Національну програму будівництва нових магістралей, але ні в міністерстві, ні в «Укравтодорі» донині немає картографічного супроводу цього закону! Скільки ми не б'ємося, скільки не намагаємося щось довести — блокується повністю! Чому? Говорю не як держчиновник, а представник комерційних кіл, відверто: на ремонті й реконструкції красти можна по-чорному! Що й робиться! Візьміть дорогу Одеса—Київ. Є десятки висновків Рахункової палати. І жодної порушеної справи!»

Зрозуміло, що про такі прозаїчні речі міністри на форумах мовчать. Шкода лише, що й у домашніх умовах розмірковують про щось досить далеке від реальності.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Лише 13 відсотків доріг державного значення відповідають стандарту 1-ї категорії

«Укрпошта» та Ані Лорак презентуватимуть Чернівці в усьому світі

У старовинних Чернівцях «Укрпошта» презентувала низку заходів, що їх буде проведено до 600–річного ювілею міста. Зокрема, йшлося про XI Національну філателістичну виставку «Укрфілексп–2008», яка відбудеться в рамках святкування Дня міста. На ній будуть представлені кращі приватні колекції з усієї України, братимуть участь й відомі закордонні колекціонери. На виставці кожен відвідувач зможе замовити собі особисту марку або особистий конверт, який за допомогою спеціального обладнання виготовлять майже одразу.

На знімках: (зліва направо) Я. Цюпак, П. Ружицький, В. Худолій; на розроблених конвертах — зображення визначних пам'яток архітектури Чернівців.

Фото Петра ГОНЧАРА.

На прес-конференції також відбулася презентація проектів продукції «Укрпошти» до ювілею міста. Витвори філателістичного мистецтва презентуватимуть світові старовинне місто. Над створенням зразків конвертів та марок працював творчий колектив під керівництвом старшого художнього редактора видавництва «Марка України» Наталії Андрійченко.

На розроблених конвертах — зображення визначних пам'яток архітектури Чернівців: театру ім. Ольги Кобилянської, який створений відомими австрійськими архітекторами Гельмером та Фельмером (їхня фірма спеціалізувалася на створенні театрів, зокрема, знаменитий Одеський театр — також проект Гельмера та Фельмера); резиденції митрополитів (автор — видатний чеський архітектор Йосип Главка).

Дизайн марки з логотипом XI національної філателістичної виставки виконала Ольга Керманич. Автор дизайну марки «Чернівці-600» — Олеся Варкач.

Також планується випустити конверти «Всесвітній форум буковинців», «Гелікоптерна пошта». За день до прес-конференції було прийнято рішення випустити марку із зображенням чернівчанки Ані Лорак, яка зайняла друге місце на конкурсі «Євробачення-2008».

До речі, з квітня цього року в Чернівцях кореспонденція штемпелюється двома видами спеціальних художніх штемпелів, виготовлених з нагоди ювілею. Кожен лист із Чернівців інформує про свято міста.

Крім того, було повідомлено про відкриття офіційного веб-сайту Чернівецької дирекції УДППЗ «Укрпошта» **www.post.cv.ua**, на якому споживач отримуватиме усю можливу інформацію про діяльність організації.

У презентації брали участь заступник генерального директора УДППЗ «Укрпошта», голова оргкомітету XI філателістичної виставки Петро Ружицький; директор дирекції видавництва «Марка України», заступник голови оргкомітету «Укрфілексп-2008» Валентина Худолій; директор Чернівецької дирекції УДППЗ «Укрпошта» Ярослав Цюпак.

Сергій СУЛИМА.

Надія на активне життя

На жаль, жоден із нас не може бути впевнений у тому, що наступного дня в наш дім не прийде тяжка хвороба, лікування якої вимагатиме зусиль і волі не лише від самого пацієнта, а й від усієї його родини. Якщо в українській сім'ї хтось хворіє на розсіяний склероз, усі родичі та близькі стурбовані необхідністю постійно розв'язувати дві проблеми: де дістати необхідні ліки і як їх оплатити. Хвороба не обирає своїх жертв за принципами місця проживання або платоспроможності. На жаль, розсіяний склероз досить часто уражає зовсім молодих людей, які ще не встигли отримати освіту, знайти роботу, створити родину. Лише за декілька років підступна й поки що невиліковна хвороба може перетворити сильну молоду людину на безпорадну істоту, яка не може самостійно навіть ходити в туалет або їсти, вимушена пересуватися лише на інвалідному візку, а в деяких випадках втрачає змогу нормально говорити. Для уповільнення процесу руйнування мієлінових оболонок нервових волокон і заміни їх з'єднувальною тканиною (а саме в цьому полягає руйнівна дія розсіяного склерозу) в усьому світі вже майже два десятиліття використовують препарати бета-інтерферону. Вартість цих препаратів надзвичайно висока всюди, однак у розвинених країнах фінансовий тягар, пов'язаний із забезпеченням пацієнтів відповідними ліками, бере на себе держава. Втім, українським родинам, в яких є хворий на розсіяний склероз, доводилося забезпечувати ліками самостійно, за власні кошти. Адже лише минулого року в державному бюджеті нашої країни вперше було передбачено кошти для придбання препаратів, без яких хворі на розсіяний склероз буквально не можуть жити. Державне фінансування у 2008-му передбачає 79 мільйонів гривень. Однак для повного забезпечення всіх хворих необхідними медикаментами цього, на жаль, недостатньо.

Щоб допомогти цим людям, у 2005 році було створено Всеукраїнську громадську організацію «Асоціація інвалідів розсіяного склерозу». Саме ця організація нещодавно звернулася до Фонду «Україна 3000» з проханням сприяти отриманню ліків додатково. Фонд і голова його Наглядової ради Катерина Ющенко не змогли залишити це прохання без уваги, і 14 червня у Львові сама пані Ющенко передала голові асоціації Євгену Колпакову сертифікат на отримання препарату Бетаферон — засобу, необхідного для уповільнення прогресування хвороби та поліпшення якості життя. Таким став результат звернення Фонду «Україна 3000» до компанії «Байєр» — всесвітньо відомого виробника препарату для лікування розсіяного склерозу. За підтримки ЗАТ «Ганза» компанією «Байєр» було надано 2400 упаковок препарату Бетаферон, яких вистачить для лікування понад 400 хворих протягом 2008 року.

«Ми не можемо залишатись осторонь проблеми розсіяного склерозу, адже це захворювання вражає молодих, а останнім часом дедалі частіше — дітей та підлітків, і вимагає дуже складного та коштовного лікування», — саме з такими словами звернулася до присутніх під час урочистого передання сертифіката на препарат пані Катерина Ющенко. Акція проходила у приміщенні Львівської бізнес-школи Українського католицького університету. Пані Катерина, без участі якої ця подія навряд чи могла б відбутися, також подякувала всім, хто допомагає державі розв'язувати нагальні проблеми у сфері медицини і для кого взаємна турбота і благодійність є нормою суспільного життя.

Слова вдячності за розуміння та підтримку Фонду «Україна 3000», компанії «Байєр» і ЗАТ «Ганза» прозвучали з вуст голови Всеукраїнської громадської організації «Асоціація інвалідів розсіяного склерозу». «У понад 400 пацієнтів з'явилася надія отримати якісне сучасне лікування — лікування за європейськими і світовими стандартами, яке отримують хворі у всьому світі», — сказав пан Колпаков. Яке саме лікування необхідне таким людям, присутнім під час передання сертифіката на препарат пояснила завідувачка кафедри неврології Львівського медичного університету Тетяна Негріч. Вона зазначила, що сьогодні немає засобів, які гарантували б хворим на розсіяний склероз повне одужання. «В усіх країнах стандартом терапії є застосування ліків, що гальмують процес інвалідизації, зменшують кількість загострень і позитивно впливають на перебіг захворювання. Серед них — препарат Бетаферон, який застосовують в усьому цивілізованому світі», — зазначила пані Тетяна Негріч. Вона також наголосила на необхідності вдатися до адекватних заходів, які сприяли б виявленню хвороби на ранніх стадіях. Адже, за даними Міністерства охорони здоров'я, в нашій країні на розсіяний склероз хворіють понад 18 тисяч осіб, утім, з огляду на особливість клінічної картини захворювання та значну кількість випадків, коли неможливо остаточно встановити діагноз або хвороба ще не проявила себе повністю, можна припустити, що таких пацієнтів у нашій країні значно більше. «Якщо діагностиці та ранньому лікуванню не буде приділено достатньо часу, це призведе до збільшення економічних втрат від непрацездатності та витрат на лікування», — завершила свій виступ Тетяна Негріч.

Позицію компанії «Байєр» озвучив Дмитро Бондарєв — керівник відділу госпітальних препаратів підрозділу Bayer Schering Pharma компанії «Байєр» в Україні. Зокрема він повідомив, що соціальна відповідальність є стрижневим принципом діяльності компанії. «Саме тому ми з готовністю відповіли на звернення Фонду «Україна 3000» і Всеукраїнської асоціації інвалідів розсіяного склерозу, і за участю наших партнерів з компанії «Ганза» надали 2400 упаковок препарату Бетаферон», — сказав пан Бондарєв. За його словами, незважаючи на те, що розсіяний склероз відомий з 1870 року, лікування цієї хвороби стало можливе лише з 90-х років минулого століття, коли було винайдено Бетаферон — перший препарат для лікування розсіяного склерозу. Доти лікарі мали змогу лише лікувати симптоми захворювання, але не могли впливати на саму хворобу. Сьогодні у 95 країнах світу Бетаферон є стандартом терапії та препаратом першої лінії для ефективного лікування розсіяного склерозу. Під час свого виступу Дмитро Бондарєв також нагадав про результати трирічного дослідження терапії тяжкої хвороби і, зокрема, сказав, що початок лікування одразу після першого нападу розсіяного склерозу на 40 відсотків знижує ризик розвитку інвалідизації порівняно з хворими, які почали лікування на більш пізніх стадіях. «Ми із задоволенням усвідомлюємо, що завдяки цій благодійній акції понад 400 наших співвітчизників із розсіяним склерозом зможуть подовжити період активного життя», — завершив він свій виступ перед аудиторією, що зібралася у Львівському католицькому університеті.

Звичайно, в багатьох країнах світу допомога хворим на розсіяний склероз та людям з іншими тяжкими захворюваннями передбачає доброчинну участь громадських фондів та приватних компаній. Однак, наприклад, європейцям важко було б уявити, що необхідних для лікування таких хвороб препаратів банально не вистачає на всіх пацієнтів. В Україні така ситуація поки що, на жаль, є звичною. І навіть незважаючи на наявність державного фінансування терапії розсіяного склерозу, значна частина хворих та їхніх родин змушені шукати кошти для того, щоб уповільнити настання інвалідності й продовжити активне життя. Тож українським хворим на розсіяний склероз поки що залишається сподіватися на допомогу таких фондів, як «Україна 3000», і представників бізнесу. Без їхньої участі навряд чи можна гарантувати продовження активного життя для тих, хто потребує постійного лікування. Натомість вчасна допомога молоді, якій поставлено діагноз «розсіяний склероз», дає можливість уникнути інвалідизації багатьох активних і працездатних людей, що приносять користь державі і своїм родинам. Передання сертифіката на препарат Бетаферон для лікування 400 осіб впродовж року — яскравий приклад розуміння соціальної відповідальності бізнесу, без якої навряд чи можливо побудувати повноцінне розвинене громадянське суспільство.

Стандартом терапії є застосування ліків, що гальмують процес інвалідизації

У відповідності до ст. 44, п. 3 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» ліквідатор оголошує зацікавленим особам про продаж наступного нерухомого майна банкрута - Приватного сільськогосподарського підприємства «Булах», ЄДРПОУ 24832538, Полтавська обл., Козельщинський р-н, с. Булахи:

1. Склад отрутохімікатів, с. Булахи вул. Чорнобривця, 1/1.
2. Тракторна бригада, с. Булахи вул. Чорнобривця, 1/3.
3. Кран-балка, с. Булахи вул. Чорнобривця, 1/5.
4. Модульний склад, с. Булахи вул. Чорнобривця, 1/9.
5. Насіннєсховище, с. Булахи вул. Чорнобривця, 2/1.
6. Арочний склад, с. Булахи вул. Чорнобривця, 2/3.
7. Залізобетонний склад, с. Булахи вул. Чорнобривця, 2/5.
8. МТФ, с. Булахи вул. Чорнобривця, 2/7.
9. МТФ (СТФ), с. Булахи вул. Чорнобривця, 2/9.
10. Вагова, с. Пашківка Козельщинського р-ну Полтавської обл., вул. Миру, 26/1.
11. Модульний склад, с. Пашківка, вул. Миру, 26/3.
12. Склад, с. Пашківка, вул. Миру, 26/4-а.
13. Олійниця, с. Пашківка, вул. Миру, 26/4-б.
14. Млин, с. Пашківка, вул. Миру, 26/4-в.
15. Зерноочисний комплекс, с. Пашківка, вул. Миру, 26/4-г.
16. Критий тік №2, с. Пашківка, вул. Миру, 29/1.
17. Силосна яма №1, с. Пашківка, вул. Миру, 29/2.
18. Силосна яма №2, с. Пашківка, вул. Миру, 29/3.
19. Бар «Хутірець», с. Пашківка, вул. Котляревського, 4.
20. Ковбасний цех, с. Пашківка, вул. Котляревського, 11.

Початкова вартість вищевказаних об'єктів нерухомості станови 2 000 000, 00 грн. Заявки приймаються до 02.07.2008 р.

Довідки за адресою: м. Полтава, пров. Перспективний, 10, т.: 8 0532 614-462, т. м.: 8-050-167-02-08.

Постановою господарського суду Луганської області від 15.05.2008 року по справі №12/68 б ДВАТ «Луганськвуглересурси», вул. Леніна, 38, м. Луганськ, код ЄДРПОУ 24180449, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бойко Тетяну Олександрівну, ліцензія АБ №271675 від 30.01.2006 року, яка мешкає за адресою: вул. Сєрова, 134, м. Стаханов Луганської області, поштовий індекс 94000.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 10.04.2008 року по справі № 43/186 за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника ТОВ «Аксілон» (03151, м. Київ, вул. Ушинського, 38, код ЄДРПОУ 32373473) банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (01030, м. Київ-30, а/с 29).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської обл. (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 12.02.2008 р. по справі №Б 15/29-08 визнано банкрутом приватного підприємця Сердюченко В. М., адреса: 324002, м. Кривий Ріг, Дніпропетровська обл., вул. Пушкіна, буд. 10, кв. 6, код 2334314773).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кальченко Є. А., ліцензія серія АВ №347382 від 20.02.2008 р. (Дніпропетровська обл., Василевський р-н, с. Ульянівка, вул. Зарічна, буд. 31).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 9.06.2008 року по справі №23/178-б ТОВ «Джі Пі» (код ЄДРПОУ 33308494, м. Київ, вул. Мельникова, 12) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений Рудницький В. Л. (голова ліквідаційної комісії ТОВ «Джі Пі»). Поштова адреса: 04119, м. Київ, вул. Мельникова, 12.

Перелік видів робіт провадження будівельної діяльності до ліцензії АВ №119213, виданої Приватному підприємству «ВИРОБНИЧО-КОМЕРЦІЙНА КОМПАНІЯ «АМІР-ПЛАСТ» ЄВРОСАЛОН «КЛЕНОВИЙ ЛИСТ» Міністерством будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України 14 липня 2006 р., наказ №29-Л, вважати недійсним у зв'язку з втратою.

Шановні акціонери ВАТ "Електроприлад"!

Правління Відкритого акціонерного товариства "Електроприлад" (код ЄДРПОУ 00227554) повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ "Електроприлад", які відбудуться "11" серпня 2008 року об 11 годині за адресою: Україна, м. Київ, вул. Глибочицька, 17

Порядок денний:

1. Переобрання голови та членів Правління;
2. Переобрання членів Спостережної ради;
3. Переобрання членів Ревізійної комісії;
4. Заміна реєстратора товариства;
5. Збільшення розміру статутного капіталу товариства шляхом додаткового випуску акцій на суму 12 389 160,00 гривень;
6. Розміщення акцій додаткового випуску та затвердження проспекту емісії акцій;
7. Визначення уповноваженого органу товариства з питань додаткового випуску акцій.

Інформація про збільшення статутного (складеного) капіталу ВАТ "Електроприлад":

Мотиви збільшення розміру статутного капіталу - збільшення розміру статутного капіталу товариства, поповнення обігових коштів товариства, залучення фінансових ресурсів, необхідних для поповнення обігових коштів, та використання придбаних основних засобів для збільшення прибутку.

Спосіб збільшення розміру статутного капіталу - додатковий випуск 252 840 (двісті п'ятдесят дві тисячі вісімсот сорок) простих іменних акцій, існуючою номінальною вартістю 49,00 (сорок дев'ять) гривень 00 копійок кожна.

Розмір збільшення статутного капіталу - на 12 389 160,00 (дванадцять мільйонів триста вісімдесят дев'ять тисяч сто шістдесят) гривень 00 копійок, до розміру, що становить 24 778 320,00 (двадцять чотири мільйони сімсот сімдесят вісім тисяч триста двадцять) гривень 00 копійок.

Дані про кількість акцій, що випускаються додатково та їх загальна вартість - 252 840 (двісті п'ятдесят дві тисячі вісімсот сорок) простих іменних акцій, номінальною вартістю 49,00 (сорок дев'ять) гривень 00 копійок кожна на загальну суму 12 389 160,00 (дванадцять мільйонів триста вісімдесят дев'ять тисяч сто шістдесят) гривень 00 копійок.

Проект змін до статуту акціонерного товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу: пункти, що регламентують розміри статутного капіталу (пункт 5.1 та пункт 5.2), викласти в наступній редакції:

"Пункт 5.1.: Для забезпечення фінансово-господарської діяльності Товариства створюється статутний капітал у розмірі 24 778 320,00 (двадцять чотири мільйони сімсот сімдесят вісім тисяч триста двадцять) гривень 00 копійок.

Пункт 5.2.: Статутний капітал Товариства поділено на 505 680 (п'ятсот п'ять тисяч шістсот вісімдесят) простих іменних акцій номінальною вартістю 49,00 (сорок дев'ять) гривень 00 копійок кожна."

У зв'язку зі збільшенням розміру статутного капіталу ВАТ "Електроприлад", збитків для власників акцій (акціонерів) не очікується.

Відкрита підписка та реалізація акцій не передбачена.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій: всі акціонери ВАТ "Електроприлад" мають переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі на дату початку розміщення. Реалізація акціонерами свого переважного права на придбання акцій проводиться у визначеному чинним законодавством порядку.

Дата початку підписки на акції (розміщення акцій), що додатково випускаються: 14.10.2008 року.

Дата закінчення підписки на акції (розміщення акцій), що додатково випускаються: 04.11.2008 року.

За рішенням уповноваженого органу емітенту строки розміщення можуть бути змінені.

Для участі у позачергових загальних зборах необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу акціонера (паспорт або інший документ, що його замінює) чи його представника (належним чином оформлена довіреність та паспорт).

Реєстрація акціонерів та/або їх представників відбудеться "11" серпня 2008 року о 10 годині 30 хвилин за адресою: Україна, м. Київ, вул. Глибочицька, 17. Довідки за телефоном: 8(044)229-87-81.

Правління

Банк Петрокоммерц Україна

Україна, 01025, Київ,
вул. Велика Житомирська, 20
Телефон/Факс: (380 44) 494 1801
http://www.pcbu.com.ua
e-mail: info@pcbu.com.ua

ДОПОВНЕННЯ ДО РІЧНОГО ФІНАНСОВОГО ЗВІТУ ЗА 2007 РІК ЗАТ "БАНК ПЕТРОКОММЕРЦ-УКРАЇНА"

В доповнення до Примітки 30. "Потенційні зобов'язання банку на кінець року" річної фінансової звітності по результатах діяльності ЗАТ "Банк Петрокоммерц-Україна" у 2007 році, опублікованої в газеті "Голос України" № 100 (4350) від 28 травня 2008 року, додатково публікуємо розгляди справ в суді:

Примітка 30. Потенційні зобов`язання банку на кінець року
Примітка 30.1 Потенційні зобов`язання банку на кінець 2007 року

4. Розгляди справ у суді:

За позовами майнового характеру:
— В якості позивача у 73 судових справах на загальну суму 23 536 тис. грн.
— В якості відповідача у 0 судових справ на загальну суму 0,0 тис. грн.

За позовами не майнового характеру:
— В якості позивача у 12 судових справах;
— В якості відповідача у 2 судових справах.

Примітка 30.2 Потенційні зобов`язання банку на кінець 2006 року

4. Розгляди справ у суді:

За позовами майнового характеру:
— В якості позивача у 6 судових справах на загальну суму 13 304 тис. грн.
— В якості відповідача у 0 судових справ на загальну суму 0,0 тис. грн.

За позовами не майнового характеру:
— В якості позивача у 11 судових справах;
— В якості відповідача у 5 судових справах.

В.о. Голови Правління **Рудий В.В.**
Головний бухгалтер **Гулова О.В.**

Річну фінансову звітність ЗАТ "Банк Петрокоммерц-Україна" в повному обсязі згідно вимог НБУ викладено в мережі Інтернет на сторінці банку за адресою ***www.pcbu.com.ua*** *в розділі "Фінансова звітність".*

ЗАТ «Зовнішінформаудит», код 21540108, втрачені оригінали Статуту та установчого договору про створення товариства вважати недійсним.

Загальними зборами акціонерів (протокол б/н від 18/06/2008 р.) прийнято рішення припинити (ліквідувати) діяльність товариства - юридичну особу ВАТ «Любомльський механічний завод», код ЄДРПОУ 05384028, Волинська обл., м. Любомль, вул. Червоної Армії, 165. Створити ліквідаційну комісію у складі трьох чоловік на чолі голови комісії - Байбула І. В. Ліквідацію розпочати з 18 червня 2008 року. Встановити строк для заяв претензій кредиторів (вимог кредиторів) в термін два місяці з дати опублікування оголошення.

По заяві ліквідаційної комісії в порядку вимог ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Постановою господарського суду АР Крим (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург-Річна, буд. 29/11) від 04.06.2008 р. по справі №2-4/6017-2008 про банкрутство Сільськогосподарського Товариства з обмеженою відповідальністю «Нова хвиля» (ЗКПО 30833747, р/р 26001452086200 у КРФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Сімферополь, МФО 324010, юридична адреса: 97530, АР Крим, Сімферопольський район, с. Мазанка, вул. Миру, буд. 2, кв. 3) підприємство визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражний керуючий Біда Володимира Андрійович, Ліцензія Міністерства економіки України АВ №307296 від 03.03.2007 р. (95023, м. Сімферополь, вул. Роднікова, буд. 8, тел.: 51-57-43).

Претензії кредиторів приймаються у місячний термін з дня опублікування цього оголошення.

До відома громадськості
Відкрите акціонерне товариство
«Запорізький абразивний комбінат»:

Україна, 69084, Запорізька область, м. Запоріжжя, вул. Димитрова, буд. 44. Тел.: (0612) 61-75-77, факс: (0612) 65-09-14(24),

подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на право постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом. Місце здійснення заявленої діяльності: територія України.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) визнав банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство «Вишневе» (код ЄДРПОУ 30864204, Полтавська область, Пирятинський район, с. Вишневе).

Відкрито ліквідаційну процедуру (Постанова від 24.04.2008 р., справа №4/35). Ліквідатором призначено Крючкову Ірину Василівну, ліцензія АВ №081194, тел.: (0532) 67-88-83.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 36009, м. Полтава, вул. Опитна, 4, кв. 41.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 21.03.08 р. порушено справу №28/96-б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Торговий дім «Гудвілл» (код в ЄДРПОУ: 32045079, юридична адреса: 01023, м. Київ, вул. Мечникова, 8, кв. 22, р/р 260087491 в ЖОД ВАТ «Райффайзен банк «Аваль», МФО 311528).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Аркіну Л. О., ліцензія серія АВ №307242, м. Дніпропетровськ, вул. Горького, 10/14, к. 209.

Заяви кредиторів та осіб, як виявлять бажання взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (м. Одеса, 65119, пр-т Шевченка, 29) винесено постанову та відкрито ліквідаційну процедуру у справі №2/117-08-2399 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Кристал-флор» (65007, Одеська область, м. Одеса, вул. Мала Арнаутська, 64, код ЄДРПОУ 34380770), ліквідатором призначено Широбокова О. В.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) Постановою від 13.05.2008 р. по справі №45/179Б Приватне підприємство «Продкомтрейд» (87600, м. Новоазовськ, вул. Кірова, 80/12; ЄДРПОУ 33160880) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Чернова Володимира Ігоровича (ліцензія №347379; 87557, Донецька область, м. Маріуполь, а/с 189).

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 13.05.2008 р. по справі №45/280Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Апокалипсис-плюс» (87600, м. Новоазовськ, вул. Кірова, 80/12; ЄДРПОУ 33426227; р/р 26002411193980 Ф. «ДРУ» ВАТ «Б.» Фін. та кредит», м. Донецьк) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Чернова Володимира Ігоровича (ліцензія №347379; 87557, Донецька область, м. Маріуполь, а/с 189).

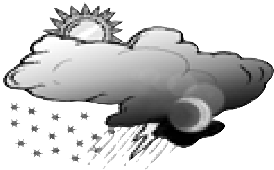
Господарський суд м. Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Павличенко, б. 5) ухвалою від 25.11.2004 р. порушив справу №20-9/454 про банкрутство приватного підприємства «Фірма «Гарант-Інвест» (ідентифікаційний код 13790423, 99011, м. Севастополь, вул. В. Морська, б. 32).

Розпорядником майна призначено Майницького Максима Ігоровича (ліцензія серії АБ №271646 від 29.12.2005 р., адреса: м. Севастополь, вул. Некрасова, буд. 65, кв. 20).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

СПОРТ

№ 118 (4368) ВІВТОРОК, 24 ЧЕРВНЯ 2008

25 червня в Україні хмарно, з проясненнями, короткочасні дощі, грози, в південній частині місцями сильні дощі. Температура вночі 10—15, у південній частині 16—20 градусів, удень 21—26, на півдні 25 та на сході 26—29 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ЧЕРВНЯ

❒ 1795. Утворено Подільську губернію. ❒ 1838. Народився польський живописець Ян Матейко. ❒ 1873. Народився письменник і літературознавець Іван Стешенко. Був міністром освіти в уряді Центральної Ради. ❒ 1934. Переїзд органів влади УРСР із Харкова до Києва. ❒ 1945. Парад Перемоги. ❒ 1963. У Москві розпочав роботу Всесвітній конгрес жінок. ❒ 1963. У Лондоні вперше продемонстровано побутовий відеомагнітофон. ❒ 1981. 16 київських альпіністів підкорили гірську вершину Паміру висотою 5493 метри. Пік названо на честь 1500-річчя Києва.

Вісті звідусіль

Легка атлетика. Аннес (Франція). Суперфінал Кубка Європи відбувся минулих суботи і неділі. Жіноча збірна України посіла друге місце — 108,5 очка. Її випередили росіянки — 122. Третє місце у команди Великої Британії — 89.

Першого дня п'ять наших спортовок вибороли призові позиції. У двох дисциплінах українки посіли перші місця. Анастасія Рабченюк на дистанції 400 метрів з бар'єрами показала найкращий результат в Європі в сезоні — 54,64. А Ольга Саладуха була найкращою у потрійному стрибку (14,73).

Наталія Семенова — друга в секторі з метання (62,25). Випередила її росіянка Світлана Сайкіна (62,56). Наталія Пигида показала другий час на дистанції 400 метрів — 51,57. На дистанції 3000 метрів з перешкодами «срібло» у Валентини Горпинич — 9:35.42.

Другого дня — знову п'ять медалей. Дистанцію 5000 метрів виграла Наталка Беркут — 15:23.97. Євгенія Снігур уже другий рік поспіль стає переможницею цих змагань з бігу на 100 метрів з бар'єрами — 12,81.

Тільки на останніх метрах перемогу в забігу на 1500 метрів втратила українка Наталя Тобіас. Вона лідирувала від самого старту, але впоратися з фінішним ривком представниці Польщі Сільвії Єждиш не зуміла. Отож Наталка посіла друге місце — 4:19.70. Ще одне друге місце Україні принесла стрибунка у висоту Вікторія Стьопіна. Вона показала однаковий результат, 1 метр 95 сантиметрів, з італійкою Антонієтою Ді Мартіно, з якою й розділила друге місце. Найкращою була німкеня Аріана Фрідрих — 2.03. Єдина українська «бронза» Кубка Європи дісталася метальниці молота Ірині Новожиловій (71.12).

Футбол. Національна збірна України два матчі відбірного турніру до ЧС-2010 року зіграє не в столиці. У Львові наша команда проведе контрольний матч із Польщею (20 серпня) та поєдинок відбірного турніру з Білоруссю (6 вересня). Зустріч Україна—Хорватія відбудеться в Харкові 11 листопада.

***

Павло Яковенко повернувся на посаду тренера молодіжної збірної України. Так вирішив виконком ФФУ. З цією командою він працював до 2004 року.

Теніс. Лондон. Вімблдонський турнір (відкритий чемпіонат Англії). На старті основних змагань українські тенісистки отримали суперників. Сергій Стаховський зустрінеться з Давидом Феррарою (Іспанія, 5-й сіяний). Альона Бондаренко (12) — Мелані Саус (Велика Британія), Катерина Бондаренко — Ріка Фудживара (Японія), Тетяна Перебийніс — Петра Квітова (Чехія), Вікторія Кутузова — Пенг (Китай), Юлія Вакуленко — Флавія Пенетта (Італія), Марія Корицева — Олександра Возняк (Канада). Ну а на Ольгу Савчук уже в першому колі чекає зустріч із другою ракеткою змагань сербкою Єленою Янкович.

Радісний шок

Футбол. Євро-2008. Фінальний турнір. Австрія і Швейцарія. Матчі 1/4 фіналу.

20 червня. Хорватія—Туреччина. 1:1 (пенальті — 1:3). Відень. «Ернст Гаппель». **Арбітр** — Роберто Розетті (Італія). **Голи**: Класнич, 120 — Шентюрк, 120+1. Післяматчеві пенальті реалізували: Срна — Туран, Шентюрк, Алтинтоп; не реалізували — Модрич, Ракитич, Петрич.

21 червня. Нідерланди—Росія. 1:3. Базель. «Сант-Якоб». **Арбітр** — Любош Міхел (Словаччина). **Голи:** Ністелрой, 86 — Павлюченко, 56, Торбінський, 112, Аршавін, 116.

22 червня. Іспанія—Італія. 0:0 (пенальті — 4:2). Відень. «Ернст Гаппель». **Арбітр** — Герберт Фандель (Німеччина). Післяматчеві пенальті реалізували: Вілья, Касорла, Сенна, Фабрагас — Гроссо, Каморанезі; не реалізували: Гуїса — Де Россі, Ді Натале.

Майже тиждень тому я декілька днів перебував у Німеччині, тож у мене склалося враження, що Євро-2008 відбувається в цій країні, а не в Австрії та Швейцарії. Всюди реклама і товари з емблемою цієї події. На площах великих і малих міст встановлено великі екрани спеціально для футбольних телетрансляцій. Можна сидіти за столиком, пити пиво і насолоджуватися футбольним фестивалем.

Телеканали ведуть не лише прямі покази матчів, а й збирають у своїх студіях авторитетних фахівців. Як і на чемпіонаті світу-2006, котрий приймала Німеччина, — всі знайомі обличчя. І найколоритніша постать серед них колишній гравець бундестиму і клубу «Гамбург» Гюнтер Нетцер, котрий тепер дуже популярний коментатор.

А минулої суботи доля мене закинула до Москви. Спостерігав трансляцію матчу Нідерланди—Росія по телевізору в номері готелю, що на вулиці Новослободській. Либонь, як і ви, був схвильований результатом і грою російських футболістів. Минуло декілька хвилин після завершення зустрічі. І через відкритий балкон почув якийсь незрозумілий шум, який зростав невпинно. Вийшов на вулицю і був буквально приголомшений. Повз мене проїжджали автомобілі з молоддю. У руках прапори, галас неймовірний. Незнайомі люди ставали мов рідні: обнімалися, цілувалися, танцювали, плакали, сміялися, пили шампанське. Про салюти вже не кажу.

На вулиці Москви того вечора, щоб відсвяткувати перемогу своєї збірної, вийшли п'ятсот тисяч (!) людей, котрі перебували в стані радісного шоку. Такого, зізнаюся, не бачив ніколи. Кажуть, що подібні вияви любові до своїх футболістів пройшли від Калінінграда до Камчатки, незважаючи на безліч часових поясів, в яких перебуває Росія. Країна гуляла цілу ніч.

Ну а тепер про те, що буде далі на Євро-2008. Завтра в Базелі у першому півфіналі зійдуться Німеччина і Туреччина, а наступного дня у Відні — поєдинок Росія—Іспанія.

І ми були на тому святі

«Динамо» (Москва) — «Динамо» (Київ). 1:1 (пенальті — 6:5). Голи: Данні, 18, Алієв, 23. На 55-й хвилині Кержаков не забив пенальті (воротар). Післяматчеві пенальті реалізували: Хохлов, Данні, Кержаков, Д. Комбаров, Фернандес, Танасієвич — Алієв, Гіоане, Олійник, Несмачний, Мілевський; не реалізував — Лисенко.

«Динамо» М: Карчемарскас, Ковальчик, Фернандес, Танасієвич, Климавічюс (Точилін, 60), Карпович, К. Комбаров, Хохлов, Д. Комбаров, Данні, Кержаков. **Тренер** — Андрій Кобелєв.

«Динамо» К: Рибка, Романчук, Михалик, Федорів (Мандзюк, 46), Несмачний, Морозюк (Олійник, 46), Алієв, Гіоане, Ярмоленко (Зозуля, 57), Мілевський, Кравець (Лисенко, 46). **Тренер** — Юрій Сьомін.

Арбітр — Сергій Карасьов (Росія, Москва).

Москва. Стадіон «Динамо». 1 500 глядачів. 14 градусів.

Колись вони вважалися одноклубниками, бо належали до всесоюзного товариства «Динамо», — команди Києва, Тбілісі, Мінська і Москви. Тепер це професіональні клуби з різних країн. Але пам'ять про минулі часи живе. І московський колектив нині святкує круглу дату. Тож організував серію матчів, присвячених саме своєму 85-річчю. А відкривав її саме поєдинок російських і українських динамівців.

У складі київської делегації були не лише гравці і тренери, а й представники попередніх поколінь славного колективу, справжні зірки, легендарні футболісти — Олег Базилевич, Анатолій Сучков, Євген Рудаков, Віталій Хмельницький, Володимир Онищенко і Євген Котельников.

Як відомо, кияни тільки-но розпочали підготовку до нового сезону. Натомість їхні опоненти вже понад три місяці виступають у черговому чемпіонаті Росії, де посідають п'яте місце. І з усього видно, що планів на високу підсумкову позицію міняти не збираються. Лише троє московських динамівців представлені у збірній Росії. Є ще декілька травмованих. Оце і все.

Натомість український клуб був представлений далеко не основним складом. Лише Андрій Несмачний, Тіберіу Гіоане і Тарас Михалик — посправжньому досвідчені бійці. А Олександр Шовковський, Олег Гусєв, Карлос Корреа, Бадр Ель Каддурі, Ісмаель Бангура, Папе Діакате, Аїла Юссуф, Максим Шацьких не змогли взяти участь у московському святі. Не вийшов на поле ще й Мілош Нінкович (у нього мікропошкодження), хоч і був присутній у Москві. Нарешті, ще не прибув до Києва після виступів на Євро-2008 у складі збірної Хорватії новобранець багаторазового чемпіона України півоборонець Огнен Вукоєвич. Як бачимо, майже цілий склад.

У розпорядженні Юрія Сьоміна було багато молодих виконавців, які заявили про себе лише впродовж останнього часу. Про них Юрій Павлович сказав після зустрічі, що дехто з них має добрий потенціал. Окремо виділив Романа Зозулю.

А ще тренер киян подякував москвичам, що запросили на святковий поєдинок. Він виявився дуже доречним для його команди. «Ліпшого спаринга ми тепер не знайдемо. Матч вийшов цікавий і корисний. Молоді динамівці з Києва ігрової практики здобули і досвіду набралися. Звичайно, було чимало помилок, особливо в обороні. Над ними і працюватимемо».

Потім Юрій Павлович сказав мені, що ніби м'яч перетнув лінію воріт господарів на 87-й хвилині, коли гості заштовхували його у ворота суперника зблизька. Але й, окрім цього моменту, обидві команди мали нагоди вирвати перемогу в основний час. Але не реалізували їх.

Обидві результативні атаки мали дуже ефективне завершення. Спершу португалець Мігель Данні під гострим кутом справа поцілив у ближню «дев'ятку». А невдовзі Алієв потужним ударом зі штрафного (метрів з двадцяти прямо проти воріт) зрівняв рахунок. Відзначився і Олександр Рибка, котрий в ігровий час парирував пенальті від досвідченого Олександра Кержакова.

Завтра москвичі прийматимуть мінчан, а 28 червня — тбілісців. А київські динамівці сьогодні вирушають на збір до Австрії.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Москва—Київ.

На знімках: такими кубками господарі нагороджують усіх учасників ювілейної серії; це саме той момент, коли кияни ледве не заштовхали переможного м'яча.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Дякуємо керівництву ФК «Динамо» (Київ) за допомогу в організації цього репортажу.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1608

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

